MAYIS 2003 • 152303 • 2003 / 05 • FİYATI: 1.000.000 TL.

Aylık Yepyeni ZIPIR

SON

Türkiye'de her bebek ortalama 10 bin dolar borçla doğuyor !..

Genç kalmanın ve uzun yaşamanın sırları

YAZISI 3. SAYFADA

CİNSEL İSTEKSİZLİK TEHDİT EDİYOR

ÇARE ARIYORSANIZ 14. SAYFADA

KIZ VEYA ERKEK TARAFINDA...

Kaleyi içten fethetmenin yollarını biliyor musunuz ?

YAZISI 26. SAYFADA

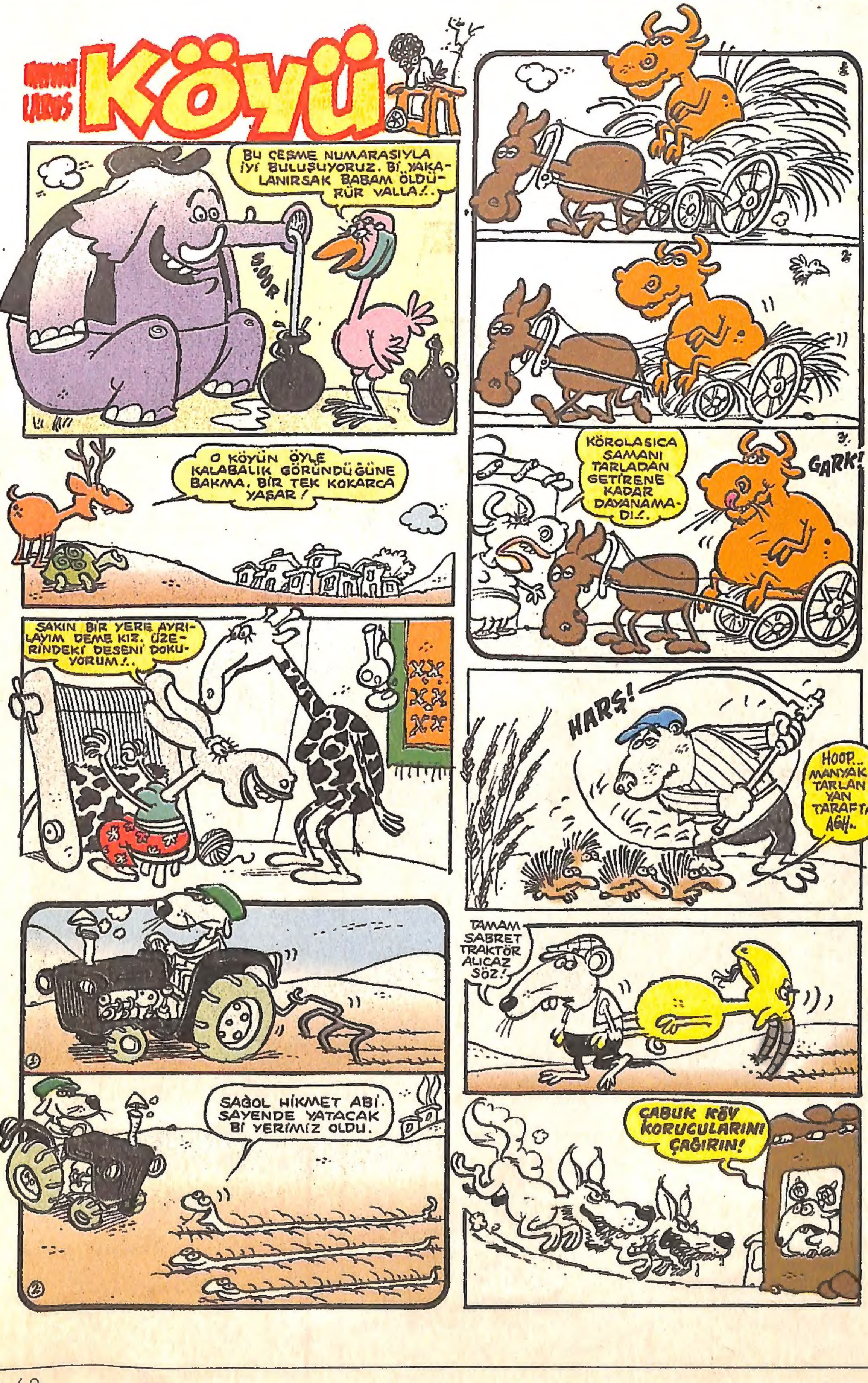

Köyü
BU ÇEŞME NUMARASIYLA İYİ BULUŞUYORUZ. Bİ YAKALANIRSAK BABAM ÖLDÜRÜR VALLA!..
O KÖYÜN ÖYLE KALABALIK GÖRÜNDÜĞÜNE BAKMA, BİR TEK KOKARCA YAŞAR!
SAKIN BİR YERE AYRILAYIM DEME KIZ. ÜZERİNDEKİ DESENİ DOKUYORUM!..
SAĞOL HİKMET ABİ. SAYENDE YATACAK Bİ YERİMİZ OLDU.
KÖROLASICA SAMANI TARLADAN GETİRENE KADAR DAYANAMADI!..
GARK!
HARŞ!
HOOP.. MANYAK! TARLAN YAN TARAFTA. AGH..
TAMAM SABRET TRAKTÖR ALICAZ SÖZ!
ÇABUK KÖY KORUCULARINI ÇAĞIRIN!

125 yaşına kadar yaşamanın sırrı...

Bilim adamları insanın erişebileceği maksimum ömrü biçti: 125. Bilim adamlarına göre uzun yaşamanın ve genç kalmanın sırrını bu yazıyı okuyunca keşfedeceksiniz...

Günün birinde insanoğlu yaşlılığı yenebilecek mi? Gelişen teknoloji sayesinde çok daha uzun süre genç kalabilmek mümkün mü? Bilim adamlarının çalışmaları böyle bir tartışmayı gündeme getirdi. Time Dergisi son sayısına sağlıklı yaşam ve yaşlılık konusunu kapak yaptı. Haber, sağlıklı yaşam için sofralardan eksik edilmemesi gereken yiyeceklerden, temizliğe kadar pek çok farklı konuyu içeriyor...

DEVAMI ARKA SAYFADA

Sağlıklı uzun yaşamak sizin elinizde

Time'ın konuştuğu doktor ve bilim adamlarına göre insan vücudu, er ya da geç kendi yaşamını sona erdiriyor. İlk insanlarda ortalama 20 yıl civarında olan yaşam süresi günümüzde gelişen teknoloji ve iyileşen yaşam koşulları sayesinde 70'e ulaştı.

ABD'nin tanınmış okullarından California Üniversitesi profesörlerinden Dr. Leonard Hayflick, kaza ve organların yaşlanmasının günün birinde mutlaka başlayacağını ve insanların en fazla 125 yaşına kadar yaşayabileceğini belirtiyor.

Prof. Hayflick ise, teknoloji ne kadar gelişirse gelişsin işin sırrını şöyle açıklıyor:

"Uzun yaşamın sırrı sadece bilimde değil sağlıklı beslenme ve yaşam koşulları ile spor yapmakta gizli..."

Kuşkusuz her spor yapan ve sağlıklı beslenen de 125 yaşına kadar yaşayacak diye bir kural yok.

Abur cubur yiyecekler gün geçtikçe aşırı kilolu, obez çocukmların oranını arttırıyor.

Beslenme ve çocuk sağlığı uzmanları, çocukların obezliğe küçük yaşta yakalandıklarını belirterek anne ve babaları uyarıyor:

İşe, "tabağındaki yemeği mutlaka bitir" kuralını bir kenara bırakarak başlayın...

Penn Üniversitesi çocuk sağlığı uzmanı Dr. Leann Birch, "Bu çocuklarda yeme alışkanlığı getiriyor. Bu da obezliğe götürüyor" diye konuşuyor. Bu yüzden çocuklarınızın TV, hatta bilgisayar karşısında geçirdiği saatleri sınırlamalısınız.

Nielsen araştırma şirketinin yaptığı incelemelere göre haftada 20 saatten fazla televizyon seyreden 2-11 yaşları arasındaki çocukların obez olma riski çok yüksek.

Çünkü bu kadar saati TV'nin karşısında hareketsiz olarak geçirmek kalori yakmalarını engelliyor.

Ayrıca reklamlarda izledikleri abur cubur yiyeceklere ilgilerini arttırıyor. Uzmanlar ebeveynlerin ilk iş olarak çocuklarını TV'den uzak tutmalarını söylüyor. TV karşısında geçireceği saatlere ise sınırlama getirmelerini belirtiyor.

Çocukların 1-7 yaşları arasında bünyelerinin düzene girdiğinin altını çizen uzmanlar, bu yaşlarda normal bir kiloya ulaşmasının çok önemli olduğunu belirtiyor.

Koşmak şart değil... Günde yarım saat yürümek bile depresyonu önlüyor...

DEVAMI KARŞI SAYFADA

Sağlıklı yaşam için her gün yürüyün

Sağlıklı bir vücut adına sabahın erken saatlerinde kalkıp, eşorfmanlarınızı giyip kendinizi deniz kıyısına ya da ormanlık bir yere atmanız ve saatlerce koşmanız şart değil. Yapılan araştırmalara göre tempolu bir yürüyüş sağlığa çok daha faydalı.

Uzmanlar haftada 6 kez yarım saat-1 saat arası tempolu yürümenin (*saatte 5-7 km hızla*) koşunun yerini tuttuğunu belirtiyor.

Ancak yürüyüşün faydaları uzun vadelerde ortaya çıkıyor. İşte düzenli yürüyüşün faydaları:

KALP HASTALIKLARI Kanın damarlardan daha hızlı geçmesi kalbin formunu korumasını sağlar. Düzenli olarak yürümek, kalbi bu açıdan formda tuttuğu gibi tansiyonu da düşürür. Kalp damarlarındaki baskıyı azaltır, pıhtılaşmayı önler. Kalp krizi geçirme riskini yüzde 50 azaltır.

FELÇ Harvard Tıp Fakültesi tarafından 70 bin kişi üzerinde 15 yıl boyunca yapılan araştırmalara göre haftada en az 20 saat yürüyen kişilerin damar tıkanıklığı nedeniyle felç geçirme riski yüzde 40 azalıyor.

DENGELİ KİLO En az yarım saat yürümek, birkaç kalori yakmanın yanı sıra günün kalan kısmında metabolizmanızı da dengeler. Yediğiniz besinleri yağa dönüştürmeden daha kolay yakmayı sağlar.

DİYABET Günde 30 dakikalık yürüyüş, insülin kullanımı gerektiren "tip 2" şeker hastalığının erken yaşta başlamasını geciktirir.

KEMİK ERİMESİ Düzenli yürüyüş kemikleri güçlendirir, bağlı oldukları eklemlere daha sıkı bağlanmalarını sağlar. 20 yaşından sonra düzenli egzersiz yapmak ve düzenli kalsiyum almak kadınlarda kemik erimesi riskini yüzde 30 azaltıyor.

ARTİRİT Yürümek, eklem yerlerinin etrafındaki kasları güçlendirerek artiritin yol açtığı ağrı ve yanmaları azaltır.

DEPRESYON Kısa bir yürüyüş stresi alarak depresyonun atlatılmasına yardımcı olur. Araştırmalar, yürüyüşlerin kronik depresyona iyi geldiğini gösteriyor. Antidepresan ilaç kullanmayıp yürüyüş egzersizleri yapan depresif hastaların, 10 ay sonunda ilaç kullananlara göre yeniden depresyon geçirme ihtimallerinin çok daha düşük olduğu tespit edilmiş.

KANSER Yürüyüş yaparak atıkların bağırsaklarda daha hızlı ilerlemesini sağlıyoruz. Böylece, bağırsak kanseri riskimizi azalmış oluyoruz...

BİTTİ

Sofranızda bunlar mutlaka olsun !

DOMATES Araştırmalara göre ketçap, konserve domatis sosu gibi yiyeceklerdeki domates başta prostat olmak üzere birçok kanser türü riskini azaltıyor. Domates, besinler arasında antioksidan etkiye sahip "likopen" maddesini en yüksek oranda içeren gıdadır. Çiğ olarak yenen domates zengin bir C vitamini kaynağıdır.

KIRMIZI ŞARAP Fransızlar'ın en düşük kalp krizi oranına sahip olmasını doktorlar düzenli olarak içtikleri kırmızı şaraba bağlıyor. Şarap yapımında kullanılan üzümlerin kabuklarında antioksidan maddesi polifenollerden önemli miktarda bulunur. Bunlar kandaki kötü kolesterol seviyesini düşürüyor. Kalp sağlığı için günde 1-2 kadeh içilmesi gerekiyor.

BROKOLİ Kansere neden olan maddelerin vücuda zarar vermeden önce etkisiz hale getirilmesini sağlayan sülforan ve indol-3-karbinol içerir ve bu madde, kadınlarda, kanser bağlantılı östrojen salgılanmasını iyi huylu hale çevirir. Besin değerini yitirmeden yenilecek en uygun şekli hafifçe pişirmek ve çokça çiğnemektir.

ŞİİR BAHÇESİ

MUTLU İKİLİ

Seni gördüğüm günden beri
Biliyordum seveceğini
İşte sevdin beni birgün
Vurgunum sana hergün

Beni bırakıp nelere gittin
Gözyaşlarımı senin için bitirdim
Artık benden ayrılma
Sıkı sıkı sarıl bana

İşte şimdi mutlu oldum
Çocuğumun adını koydum
Artık mutlu bir çiftiz
Ayrılmayan ikiliyiz

Serdar UYAR/
ANTALYA

SENDEN KALAN

Bir gidiş var aklımda, gözleri ardında.
Bir gülümseyiş var, ağlamaklı.
Birgün takvimlerin yazmadığı
Kibritler elimi yakmadan sönmez oldu.
Ne vakit perdeyi aralasam gece.
Buğulu camlara yazdığım isim hep aynı.
Bir yürüyüş var aklımda, sonu sonum.
Bir söz var, asla tutulmayan
Bir ses, rüzgarların yankısı
Bu şehir korkutur oldu beni.
Sokaklar dar, ıslak, sığmıyorum,
herşey üstüme.
Yosun tutmuş duvarlar
Yüreğim yağmurda saçaksız çocuk
Bir dokunuş var aklımda kadife mavisi
Bir damla yaş var yağmurlara bedel.
Birşey ne olduğunu hiç bilmediğim.

Ramazan ER
İZMİT

HEP BEN OLDUM

Hep ben oldum
Unutulmaz denilen aşkların
Unutulan kahramanı
Hep ben oldum
Vazgeçilmez denilen aşkların
Vazgeçilen kahramanı

Kime ne ettim bilemiyorum?
Benim gibi gönülden sevileni göremiyorum
Korkar oldum aşklardan, sevgilerden.
Yine terkedilirim diye sevemiyorum.

Hep ben oldum
Unutulmaz denilen aşkların
Unutulan kahramanı
Hep ben oldum

Vazgeçilmez denilen aşkların
Vazgeçilen kahramanı
Hep ben oldum
Şu aşk denilen illetin kahramanı.

Hakan ŞAHİN/
İSTANBUL

BİR GÜN

Senin sesin çınlarken kulaklarımda
Meğersem saat uyandırıyormuş beni.
Yok bu sefer! Fırlamak yok öyle yataktan.
Birşeyler var anladım, ağzım kulaklarıma varıyor yine...
Elimde bir fincan kahve, derinden derine iç çekmişim
Boş fincan kalakalmış elimde
Son yudumu da senin şerefine içmişim.
Ayakkabı bağlarına her asılışımda
Beynimde bir namlu çekilmiş.
Cebimde hiç para kalmamış bir tek.
Günü geçmiş bol sıfırlı faturalardan ziyade.
Bir vitrinin camına donup kalmışım.
Sokak arasından fırlamış bir çocuğun Edalı bakışları gibi.
Alışılmış düzenim bana başka bir diyardan.
Enstanteneler gibi gelmiş.
Camın kenarına geçmişim, her karesi mazlum aşığı fışkıran
Tek kişilik dramın son perdesi de çökmüş üstüme.
Bana böyle kayıtsız kalan tek insansın sen!
İstisnalar kaideyi bozar, öyle bir bozar ki...
İşte bu kış bir de benden dinlesin. Rüzgar ayrılığın şarkısını.
Bu ilkbahar gözlerimden boşalsın. Nisan yağmurları...

Özge ÇETİN/İZMİR

UMUDUMUZ ZEGABON

DEVAMI ARKA SAYFADA

DEVAMI KARŞI SAYFADA

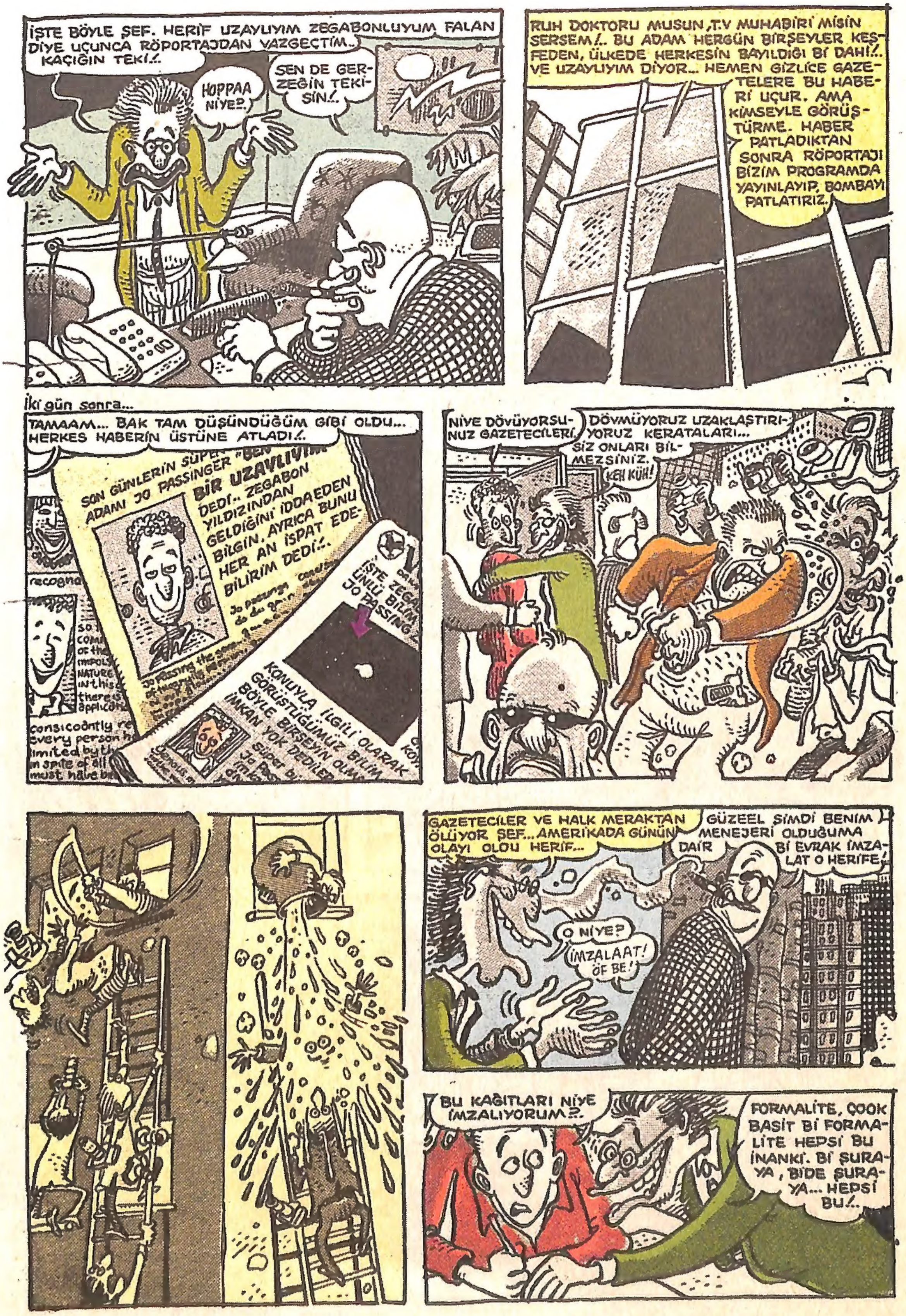

DEVAMI ARKA SAYFADA

DEVAMI KARŞI SAYFADA

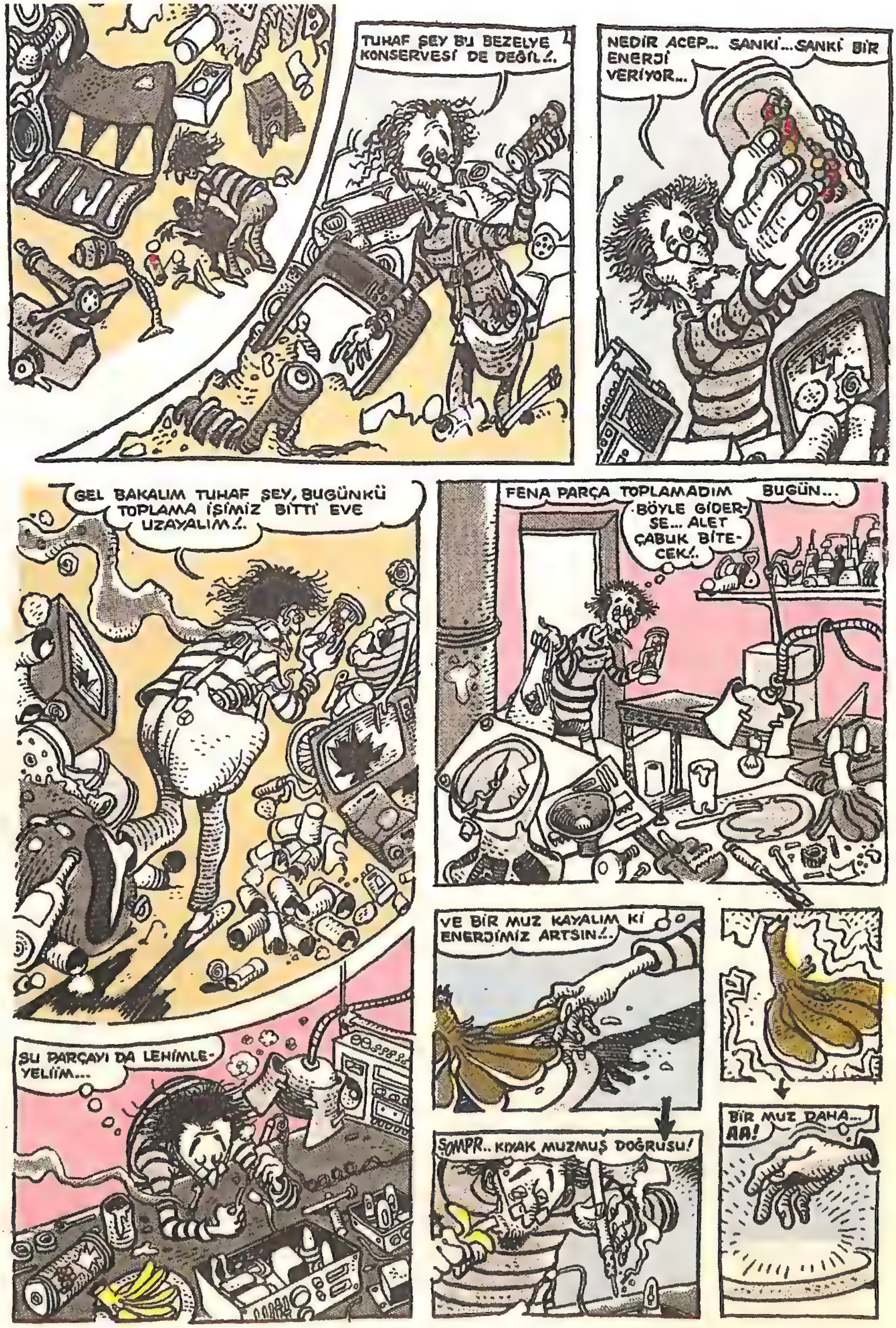

DEVAMI ARKA SAYFADA

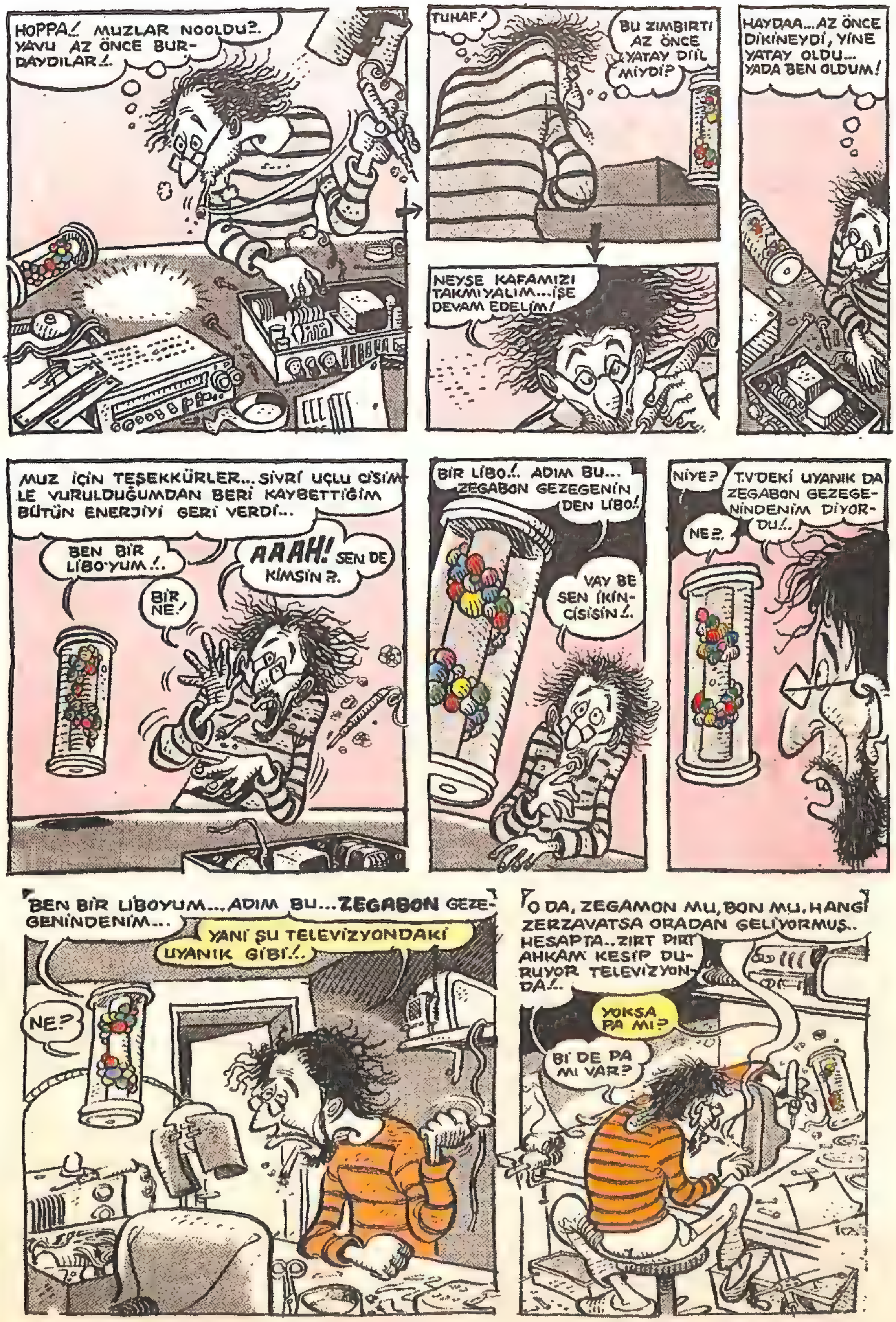

DEVAMI KARŞI SAYFADA

DEVAMI 21. SAYFADA

Cinsel isteksizlik hem erkeği, hem de kadını tehdit ediyor

Ben bittim

Yoğun iş temposu, stres ve hızlı yaşam insanların başına gerçek anlamda bela açtı... Bu üç faktör, seks yaşamımızı da alt üst etti. Oysa, bundan kurtulmak şimdi artık bizim elimizde...

Günümüzde cinsel isteksizlik yüzünden doktora gidenlerin sayısı her geçen gün artıyor. Bu sorun artık ciddi bir rahatsızlık konumuna geldi. Yapılan araştırmalara göre cinsel arzuların başdüşmanı aşırı stres. Modern çağın getirdiği çalışma koşulları, yani kariyer, rekabet ve daha çok para kazanma hırsı erkeklerin cinsel enerjisini tüketiyor. Evli erkeklerde cinsel isteksizliğin iki nedeni var; evlilik hayatının getirdiği monotonluk ve iş hayatının getirdiği yorgunluk. Bekar erkeklerde ise libido kaybına neden olan en büyük unsur yoğun iş temposu. İşin dramatik tarafı ise bekar erkeklerde cinsel isteksizlik hayli yüksek oranda...

DEVAMI KARŞI SAYFADA

"DAHA ÇOK" hırsı isteksizlik yapıyor

Daha çok para kazanma, daha çabuk yükselme hırsı bütün cinsel enerjimizi tüketiyor...Cinsel isteksizlik ya da tıptaki adıyla "libido kaybı" yüzünden doktora başvuranların sayısı her geçen gün artıyor...

Bu da iş hayatının getirdiği stresten doğuyor. Erkeklerin önemli bir bölümü libido kaybının ciddi bir rahatsızlık olduğunun farkında değil. Pekçoğu ancak hastalığın ikinci safhasında yani ereksiyon bozukluğu başladığında doktora başvurma ihtiyacı duyuyor.

Devlet İstatistik Enstitüsü'nün rakamlarına göre cinsel isteksizlik yaşayan erkeklerin sayısı hiç de az değil. Uzmanlar, bu konuda çiftleri uyarıyorlar.

Çiftlerin bu tip sorunları gözlerinde büyütmemeleri gerektiğini ve birbirlerine yardımcı olmaları gerektiğini ifade ediyorlar.

Öte yandan, eğer problem baş edilemeyecek kadar büyükse, bir doktora görünmek de fayda var.

Yapılan araştırmalar cinsel arzuların başdüşmanı olarak aşırı stresi gösteriyor.

Modern çağın getirdiği çalışma koşulları, yani kariyer tutkusu, rekabet ve daha çok para kazanma isteği erkeklerin cinsel enerjisini tüketiyor. Amerikalı genç erkeklerin yüzde 15'i, 40 yaş üstü erkeklerin yüzde 52'si cinsel isteksizlikten yakınıyor. Ülkemizde de durum aynı. Yani cinsel isteksizliğin kaynağı tüm dünyada olduğu gibi stres.

Uzmanlar özellikle, gelir düzeyi yüksek, günde 14 saat çalışan erkeklerde libido kaybına çok sık rastlandığını ifade ediyorlar. Sorumluluk isteyen meslek gruplarında çalışanlar cinsel arzularını zamanla yitiriyor; doktorlar, borsacılar, yöneticiler ve gazeteciler bu açıdan en riskli grubu oluşturuyor.

Sorunun başdüşmanı olarak stres gösterilse de, fiziksel rahatsızlıklar da cinselliği etkileyebiliyor. Örneğin aşırı çalışma ve hızlı yaşamadan kaynaklanan kalp spazmları cinsel hayatı altüst etmeye yeterli olabiliyor. Bu tür durumlarda ilginç bir tedavi yöntemi uygulanıyor.

Doktorlar isteksizlik çeken erkeği bir süre için seksten uzaklaştırıyor. Erkek ve partneri tedaviye birlikte çağrılıyor. Eğer hastanın psikolojisi de bozulmuşsa önce o tedavi ediliyor.

Sonra cinsel isteği yeniden yakalaması için bir program uygulanıyor.

Bu program eşlerin birbirlerinin vücutlarını ve hassas bölgelerini tanıması ve yeniden keşfetmesiyle başlıyor.

Tabii iş sadece keşifle bitmiyor, çok çeşitli yöntemler de var.

Sevişmede kadının sık sık aktif hale gelmesi, değişik sevişme tekniklerinin uygulanması bunlardan bazıları...

Öte yandan uzmanlar insanlara sesleniyor: Kariyer ve para hırsını hayatınızın merkezi haline getirmeyin.

Düzenli bir iş yaşamı sayesinde istediğiniz seks gücüne çok rahatlıkla ulaşabilirsiniz...

BİTTİ

UZMAN GÖRÜŞÜ

"Cinsel İsteksizlik iktidarsızlık değildir"

Prof. Dr. Engin Eker, cinsel rahatsızlıklar nedeniyle kendilerine başvuran insanların hiç az olmadığını ve hergeçen gün bu sayının giderek arttığını ifade ediyor. Prof. Dr. Eker'in yaptığı araştırmaya göre erkeklerin cinsellik konusundaki tutum ve görüşleri değişiklik gösteriyor. Eker, "Araştırmamızla beraber yatak odalarında saklı kalan sorunlar hızla açığa çıktı. Orta ve alt gelir düzeyine sahip olan insanlar sorunlarını daha rahat anlatmaya başladılar. Kadınlar özgürleşti, erkeklerden beklentileri farklılaştı. Kadınlar erkekler tarafından iyi anlaşamadıklarını ifade ederken, erkekler de kadınların kendilerini tanımadığını öne sürüyor. Çünkü cinsel isteksizlik iktidarsızlık olarak algılanıyor" diyor. Eker'in cinsel isteksizlikten yakınan erkeklere bazı önerileri var:

- *Testosteron hormonunuzu düşürmek için test yaptırın.*
- *Kullandığınız tansiyon, mide ve sinir haplarının yan etkisi olup olmadığını araştırın.*
- *Sorunun nedenini araştırın, geçim sıkıntısı, çocuklar, vb. problemler varsa eşinizle konuşarak çözmeye çalışın.*
- *Eğer stresli bir işte çalışıyorsanız, kısa aralıklarla uzaklaşmayı deneyin. Sinemaya, dansa, konsere gidin.*
- *Partnerinizi cinsel yönden daha iyi tanımaya çalışın.*

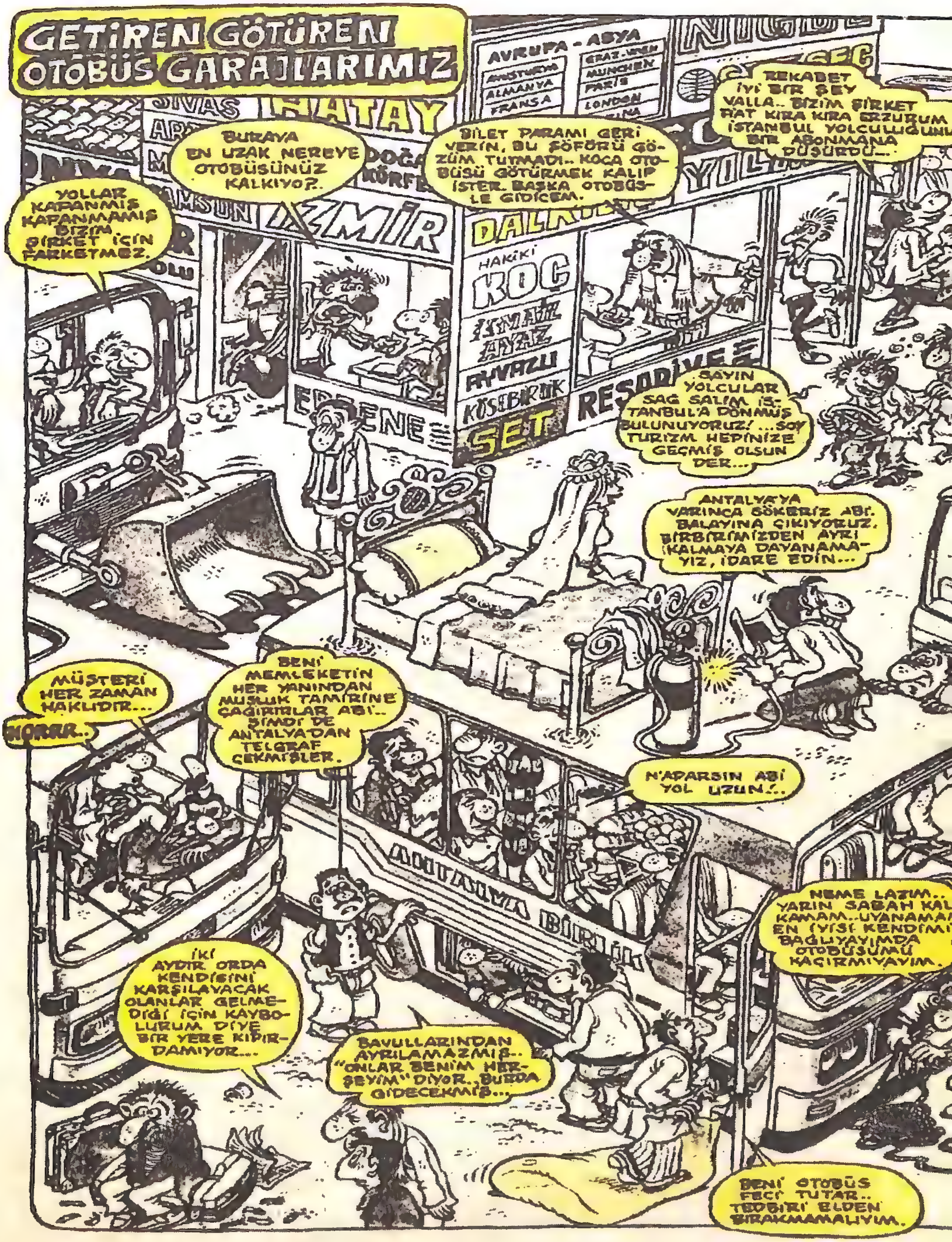
GETİREN GÖTÜREN OTOBÜS GARAJLARIMIZ
AVRUPA - ASYA
AVUSTURYA
ALMANYA
FRANSA
GRAZ-WIEN
MUNCHEN
PARIS
LONDON
SİVAS
HATAY
İZMİR
HAKİKİ KOÇ
SET
YOLLAR KAPANMIŞ KAPANMAMIŞ BİZİM ŞİRKET İÇİN FARKETMEZ.
BURAYA EN UZAK NEREYE OTOBÜSÜNÜZ KALKIYOR?
BİLET PARAMI GERİ VERİN, BU ŞÖFÖRÜ GÖZÜM TUTMADI.. KOCA OTOBÜSÜ GÖTÜRMEK KALIP İSTER. BAŞKA OTOBÜSLE GİDİCEM.
REKABET İYİ BİR ŞEY VALLA.. BİZİM ŞİRKET HAT KIRA KIRA ERZURUM İSTANBUL YOLCULUĞUNU BİR ABONMANA DÜŞÜRDÜ...
SAYIN YOLCULAR SAĞ SALİM İSTANBUL'A DÖNMÜŞ BULUNUYORUZ! ...SOY TURİZM HEPİNİZE GEÇMİŞ OLSUN DER...
ANTALYA'YA YARINCA SÖKERİZ ABİ. BALAYINA ÇIKIYORUZ. BİRBİRİMİZDEN AYRI KALMAYA DAYANAMAYIZ, İDARE EDİN...
MÜŞTERİ HER ZAMAN HAKLIDIR...
HORRR..
BENİ MEMLEKETİN HER YANINDAN MUSLUK TAMİRİNE ÇAĞIRIRLAR ABİ.. ŞİMDİ DE ANTALYA'DAN TELGRAF ÇEKMİŞLER.
N'APARSIN ABİ YOL UZUN!..
NEME LAZIM.. YARIN SABAH KAL KAMAM.. UYANAMAM.. EN İYİSİ KENDİMİ BAĞLIYAYIMDA OTOBÜSÜMÜ KAÇIRMIYAYIM.
İKİ AYDIR ORDA KENDİSİNİ KARŞILAYACAK OLANLAR GELMEDİĞİ İÇİN KAYBOLURUM DİYE BİR YERE KIPIRDAMIYOR...
BAVULLARINDAN AYRILAMAZMIŞ.. "ONLAR BENİM HERŞEYİM" DİYOR.. BURDA GİDECEKMİŞ...
BENİ OTOBÜS FECİ TUTAR.. TEDBİRİ ELDEN BIRAKMAMALIYIM.

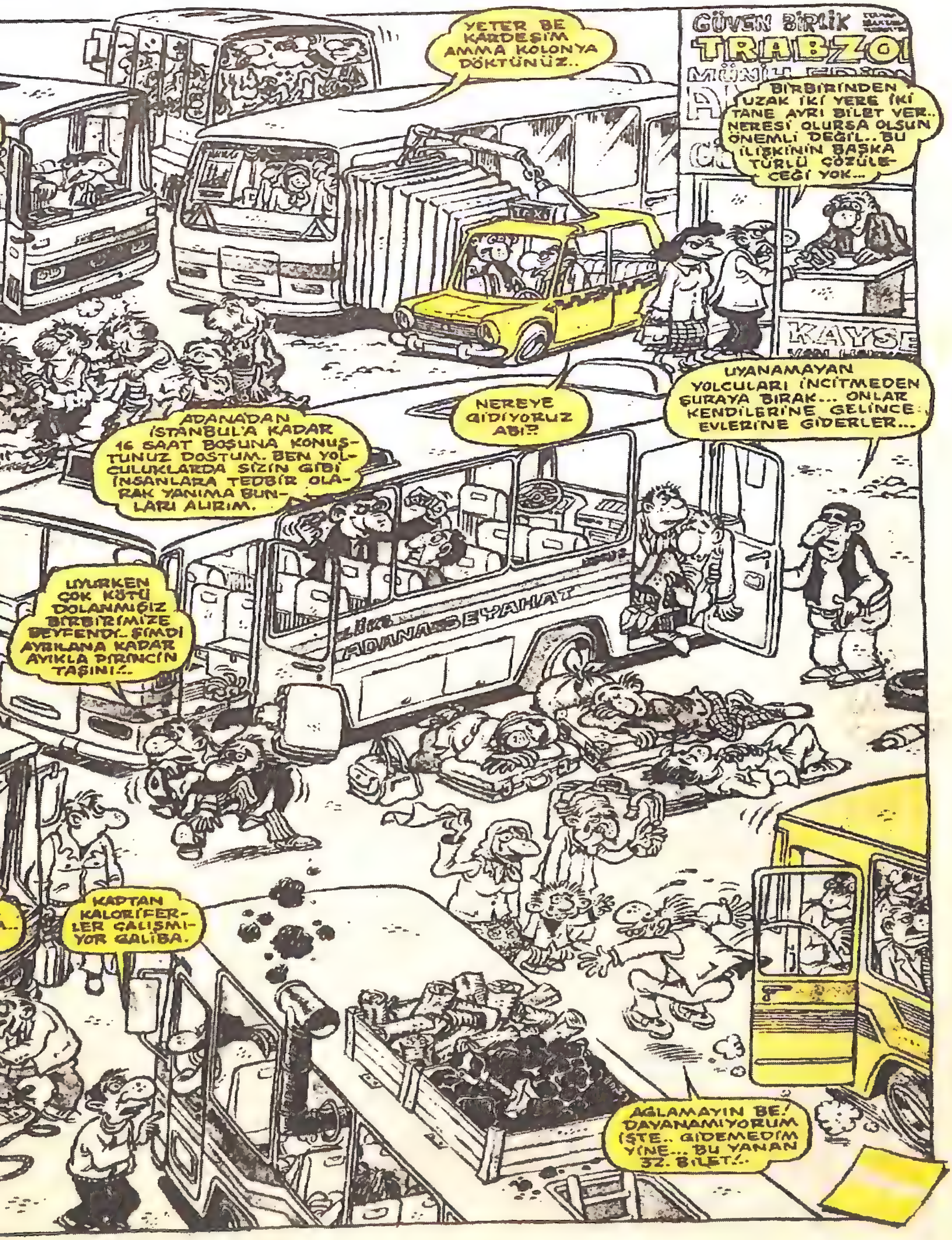
GÜVEN BİRLİK
TRABZO
KAYSE
YETER BE KARDEŞİM AMMA KOLONYA DÖKTÜNÜZ..
BİRBİRİNDEN UZAK İKİ YERE İKİ TANE AYRI BİLET VER.. NERESİ OLURSA OLSUN ÖNEMLİ DEĞİL.. BU İLİŞKİNİN BAŞKA TÜRLÜ ÇÖZÜLECEĞİ YOK...
NEREYE GİDİYORUZ ABİ?
UYANAMAYAN YOLCULARI İNCİTMEDEN ŞURAYA BIRAK... ONLAR KENDİLERİNE GELİNCE EVLERİNE GİDERLER...
ADANA'DAN İSTANBUL'A KADAR 16 SAAT BOŞUNA KONUŞTUNUZ DOSTUM. BEN YOLCULUKLARDA SİZİN GİBİ İNSANLARA TEDBİR OLARAK YANIMA BUNLARI ALIRIM.
ADANA SEYAHAT
UYURKEN ÇOK KÖTÜ DOLANMIŞIZ BİRBİRİMİZE BEYFENDİ.. ŞİMDİ AYRILANA KADAR AYIKLA PİRİNCİN TAŞINI!..
KAPTAN KALORİFERLER ÇALIŞMIYOR GALİBA.
AĞLAMAYIN BE! DAYANAMIYORUM İŞTE.. GİDEMEDİM YİNE... BU YANAN 32. BİLET!..

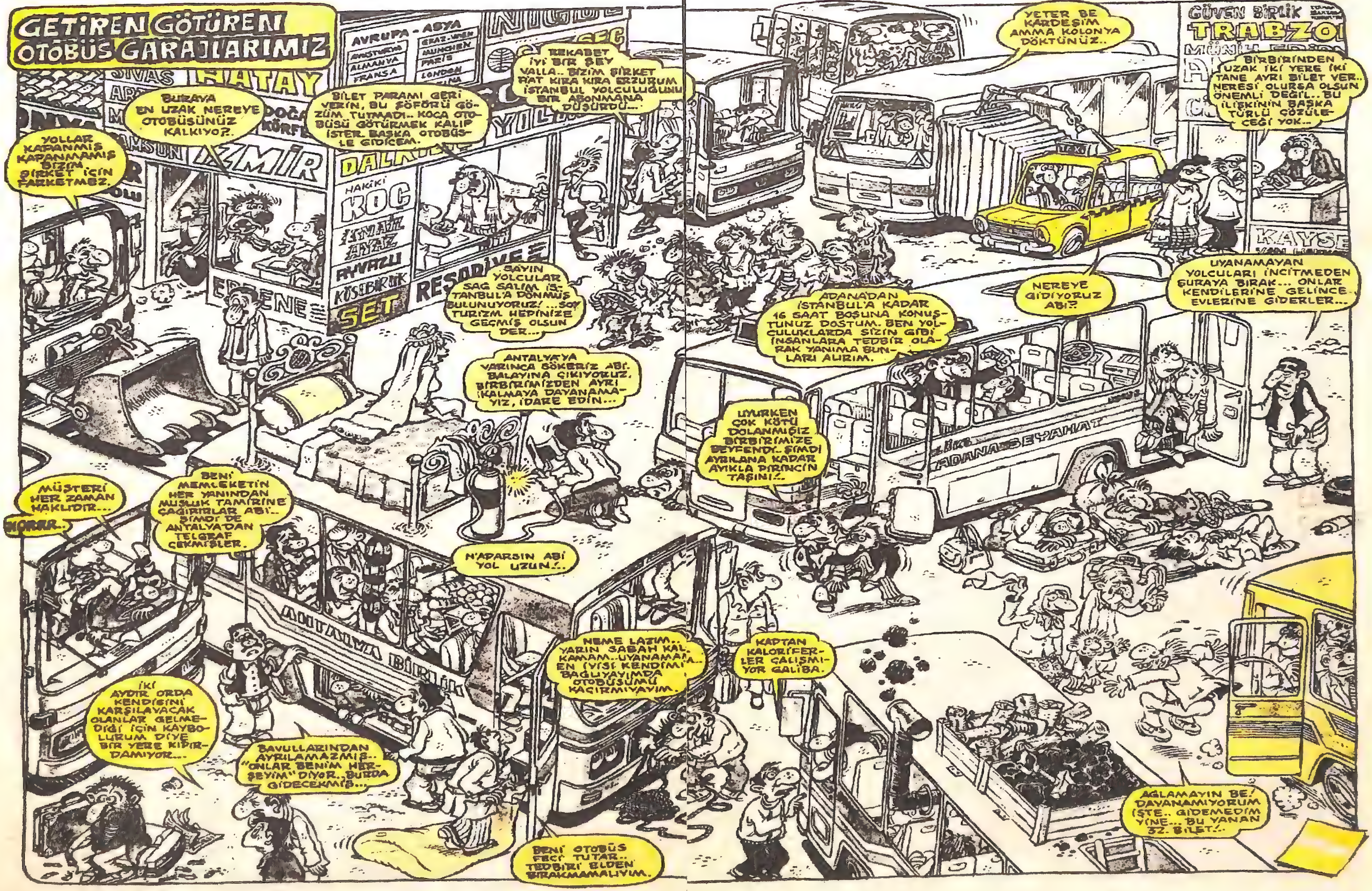
GETİREN GÖTÜREN OTOBÜS GARAJLARIMIZ
YOLLAR KAPANMIŞ KAPANMAMIŞ BİZİM ŞİRKET İÇİN FARKETMEZ.
BURAYA EN UZAK NEREYE OTOBÜSÜNÜZ KALKIYO?.
BİLET PARAMI GERİ VERİN, BU ŞÖFÖRÜ GÖZÜM TUTMADI.. KOCA OTOBÜSÜ GÖTÜRMEK KALIP İSTER. BAŞKA OTOBÜSLE GİDİCEM.
REKABET İYİ BİR ŞEY VALLA.. BİZİM ŞİRKET FİAT KIRA KIRA ERZURUM İSTANBUL YOLCULUĞUNU BİR ABONMANA DÜŞÜRDÜ...
YETER BE KARDEŞİM AMMA KOLONYA DÖKTÜNÜZ..
BİRBİRİNDEN UZAK İKİ YERE İKİ TANE AYRI BİLET VER.. NERESİ OLURSA OLSUN ÖNEMLİ DEĞİL.. BU İLİŞKİNİN BAŞKA TÜRLÜ ÇÖZÜLECEĞİ YOK...
SAYIN YOLCULAR SAĞ SALİM İSTANBUL'A DÖNMÜŞ BULUNUYORUZ! ...SOY TURİZM HEPİNİZE GEÇMİŞ OLSUN DER...
ANTALYA'YA VARINCA SÖKERİZ ABİ. BALAYINA ÇIKIYORUZ. BİRBİRİMİZDEN AYRI KALMAYA DAYANAMAYIZ, İDARE EDİN...
ADANA'DAN İSTANBUL'A KADAR 16 SAAT BOŞUNA KONUŞTUNUZ DOSTUM. BEN YOLCULUKLARDA SİZİN GİBİ İNSANLARA TEDBİR OLARAK YANIMA BUNLARI ALIRIM.
NEREYE GİDİYORUZ ABİ?
UYANAMAYAN YOLCULARI İNCİTMEDEN ŞURAYA BIRAK... ONLAR KENDİLERİNE GELİNCE EVLERİNE GİDERLER...
UYURKEN ÇOK KÖTÜ DOLANMIŞIZ BİRBİRİMİZE BEYFENDİ.. ŞİMDİ AYRILANA KADAR AYIKLA PİRİNCİN TAŞINI!..
MÜŞTERİ HER ZAMAN HAKLIDIR...
HORRR..
BENİ MEMLEKETİN HER YANINDAN MUSLUK TAMİRİNE ÇAĞIRIRLAR ABİ.. ŞİMDİ DE ANTALYA'DAN TELGRAF ÇEKMİŞLER.
N'APARSIN ABİ YOL UZUN!..
NEME LAZIM.. YARIN SABAH KALKAMAM.. UYANAMAMA.. EN İYİSİ KENDİMİ BAĞLIYAYIMDA OTOBÜSÜMÜ KAÇIRMIYAYIM.
KAPTAN KALORİFERLER ÇALIŞMIYOR GALİBA.
İKİ AYDIR ORDA KENDİSİNİ KARŞILAYACAK OLANLAR GELMEDİĞİ İÇİN KAYBOLURUM DİYE BİR YERE KIPIRDAMIYOR...
BAVULLARINDAN AYRILAMAZMIŞ.. "ONLAR BENİM HERŞEYİM" DİYOR.. BURDA GİDECEKMİŞ...
BENİ OTOBÜS FECİ TUTAR.. TEDBİRİ ELDEN BIRAKMAMALIYIM.
AĞLAMAYIN BE! DAYANAMIYORUM İŞTE.. GİDEMEDİM YİNE... BU YANAN 32. BİLET!..

ESKİDEN OLDUĞU GİBİ

Eski halinle anımsıyorum seni,
Gözlerinde hasretin alevleri,
Gönlündeki dalgalar coşkun ve de mavi.

Dalar ya gözlerin uzaklara,
Derin özlemlerin ortasına,
Duyarsın belki beni,
Son akşam seferimi.

Yanar gözlerinde alacakaranlıklar,
İçine dolanır yalnızlıklar,
Kaçmak istersin ya,
Umudum seni yakalar.

Eski halinle anımsıyorum seni,
Yüreğinde yılların izleri,
Yüzünde silinmez çizgileri,
Kaçmak istersin ya,
Yakalar seni yılların bekçileri.

Selay NOYAN
AYDIN

HERŞEY SENİN OLSUN

Hadi git yolun açık olsun
Hadi anıları al da git
Unutma unutma yaşanan günleri
Unutma sevenleri gerçek dostları

Sen bir başkaydın, bir başkasın
Seni güle güle uğurluyoruz ama
Bir seven kalple uğurluyoruz
Ağlamadan git arkana bakmadan git

Senin bir başka sevenlerin var
Senin önün açık alnın da pak
Nur olsun hayatın, gül dolsun bahçelerin
Unutma unutma sevenleri dostları

Abdurrahman SARI
KIBRIS

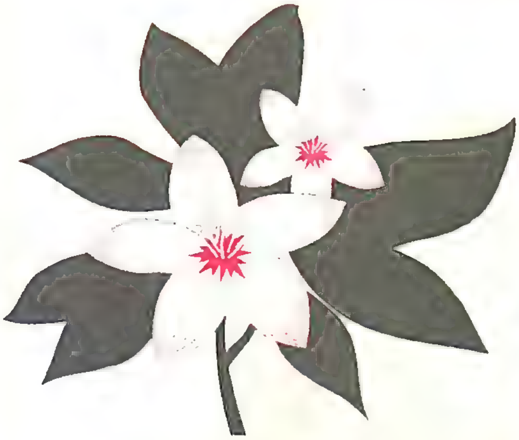

YOKLUK

Yokluk kötü birşey
Beynindeki anlamsız sancılar
Aynen dökülen yapraklar gibi çiseler

Yokluk bedensiz birşey
Karanlık kaybeder bedenini
Ruhun, teslim ve vefasızlığı içerdi
Sen yok oluşun uçurumunda, kaybederdin kendini

Anlamsızlık derin bir duygu olur o zaman
Gözlerinin dolduğunu ve daldığını hissedersin
Feryadını göklere yükseltirsin ama, yapamazsın
Yokluk bedensiz birşey

Hep derler ya
Duygularını bir şişe rakıya, ya da
Bir gecenin karanlığına gömelim diye
Aslında gömülmez, duygular asla ve hiçbir zaman

Yokluk bir zamanda sonra hiçbirşey
Ne kötü, ne bedensiz
Yokluk beyninde taht kurmuş
Ve sen onun esirisin

Değer kavramını esir almış
Seni yiyen seni çiğneyen birşey
Yokluk
Yok oluşun başlangıcı ve ölümün sonu
Yokluğun adı bu
BİR TOPRAK, BİR CESET

Bekir TIĞLI/İSTANBUL

MİZAH ÖYKÜSÜ

İÇLENİM

Uzun bir düş oldu korsan yolculukların. Düş kırıklıkları yaşamıştım. Ne çok seviyordun kavgayı. Bir uzak iklimde yaşıyordun sen. Köpüklere karışıyordu gözlerin. Korkmuyordun demek istemiyorum -korkunla başa çıkabiliyordun sen-. Taa ki en büyük korkun olan bana kadar. Korsan değildin artık -belki de öyleydin de ben sustum-. Şarap rengi elbisemi giyip o kayalıklara çıktığımda köpükleri gördüm. Senin o çılgın gözlerinin karıştığı köpüklerdi bunlar anlamıştım. İlk kez o zaman anladım sen bir deniz savaşçısıydın. Seviyordun denizi -ve savaşıyordun-. Sana karşı bir suç işliyordum ben de. Düşmanlarınla sevişiyordum, ilk kez bir gerçeğine dokunmuştum senin. Orada öyle param-parça yattım, ıslak ve suçlu. Düşmanın sevgilim olmuştu. Şarap rengi elbisemi denize attım. -Güldü belki de- Ona çıplaktım artık. Sana hep çıplak olmamı sen istemedin korsan. Uzak iklimlerden rakı rengi elbiseler getirirdin bana. Şarap içmezdin sen. Bir tek o özlemişliğin yoğundu senin. Korkunç korsan özlemişliğin vardı bana. Özlenen olmanın sıcaklığıydı beni sana iten, çeken aşık ettiren. Bir kadeh şarap koydum kendime korsan. Seni daha kırmızı anımsayabilmek için-kırmızı aşkın rengidir korsan, bir de kanın,- hani o kollarında süzülen-. Yüzlerce yıl öncesinin görünüşleriyiz biz. Görünüşleriydik. O büyük şatoda beni beklerken hüzünlenirdim. Yağma ettiğin gemiler gelirdi aklıma, yağma edilmiş kadınlar ve ben, senin şato prensesin. Saçlarıma tırmanarak mı kurtarmıştın beni sensizlikten yoksa dağları delmiştin, bilmiyorduk. Önemi vardı aslında. Şarap rengi elbiselerimle bir prensestim ama kurtarılamamıştım. Suçluydum ben... Suçlu bir prenses olmazdı oysa... Bütün prensesler bembeyazdılar -benimse beynimi kirletmişlerdi sana göre-. Orospuyum ben. Beyninden önce bedenini paylaştığım için senin. Pamuk prenses te orospuydu benim gibiydi. Beynini yedi tane cüceyle paylaşmıştı o, ama mutluluğa doğru gittiğini sandığı-belki de- O'nun güzelliğine kapılıp alnından öpen ve başkaca hiçbir paylaşım yaratamayacak beyinsiz bir prensti. Oysa arkasında bıraktığı acı çeken yedi tane cüceyi hiç kimse düşünmedi. Masal bitmişti çünkü. Ben yürekliydim de korsan. Çünkü sen bir prens değildin. Ben prenssiz bir prensestim, şarap prensesi ben. Sivri kayalıklar ellerimi parçaladı. Deniz bir anneydi. Bir kadınla savaşıyordun sen, ne çok geç anladım. Bebekleri vardı seviştiğim kadının senin görmediğin. Geceleri çığlıklarını duyardım bebeğimizin. Kocaman şatoda yankılanırdı sesi. Bir bebeğimiz olmalıydı korsan, sen esir düşmüştün. İnanmak üzereydim ki sen geldin. Sen geldin bebeğimiz gitti. Anladım ki hiç olmamıştı, sivri kayalıklardı beni sancılandıran, tüm bebekler O'nundu, düşmanının senin. İlk düş kırıklığım bu oldu. Eksik ve yarım kalmışlığımı yaşıyordum ben. Tamamlayamıyordun beni. Neden savaşıyordun korsan, neydi benden istemeye cesaret edemediğin... Şatonun mahzeninde ağlarken buldum seni. Yakalanmışlığını sevdim senin. Benim köpüklerim vardı gözlerinde ve -ilk kez-başa çıkamadığın korkun. Bir gül kondurdum dudaklarına, kırmızı... Kırmızı aşkın rengidir korsan. Bir daha hiç şarap prensesi olmadım. Bir geminin içinde yağmalanmayı bekliyorum şimdi. Sana bir şişe şarap gönderiyorum, O'nu sakla...

Yasemin YÜCESOY
BURSA

EN GÜZEL ÖYKÜLERİNİZİ, ŞİİRLERİNİZİ VE İTİRAFLARINIZI BİZE GÖNDERİN YAYINLAYALIM

Sevgili ZIPIR okurları amacımız size en güzeli ve iyiyi vermek, sizin de ZIPIR sayesinde sesinizi tüm dünyaya duyurabilmek.

Onun için hayallerinizi, umutlarınızı, itiraflarınızı, öykülerinizi ve şiirlerinizi bize gönderin yayımlayalım. Dergimiz vasıtasıyla mektup ve öykülerle mektup arkadaşı edinmeniz için size bir fırsat veriyoruz. Göndereceğiniz mektup ve şiirlerde konu serbesttir. Adlarının açıklanmasını istemeyen okurlarımız mektup, şiir veya öykülerini "RUMUZ" kod adıyla gönderebilirler.

Şiirlerin 1 dosya kağıdını, mektuplar, itiraflar ve öykülerin 2 dosya kağıdını geçmemesi rica olunur.

Eserlerinizi aşağıdaki adrese posta veya faks ile gönderebilirsiniz.

Dilerseniz dergimizin adresine elden de teslim edebilirsiniz.

GÖNDERME ADRESİ

ZIPIR DERGİSİ
Halkalı Cad.
No: 245
Sefaköy
İSTANBUL
Faks:
(0212) 471 15 12

MİZAH ÖYKÜSÜ

İTİRAF

İstanbul'un taşı toprağı altın dediler.

Biz de altın bulmaya geldik. Ne umduk, ne bulduk. Sene 1985. Göztepe'de, bahçe içinde, iki odalı içi rutubetli bir ev kiraladık.

Bir kitapevinde çalışmaya başladım. İlk defa çalışıyorum, çok heyecanlı, şaşkın, kıpır kıpırdım. Kısa sürede patronun gözüne girmiş, arkadaşlar tarafından sevilmeye başlamıştım, Yalnız içlerinden biri vardı ki, çok kıskanç, kibirli.

Sanki bu evrenin efendisiydi. İsmi de Deniz. Unutur muyum, dün gibi aklımda.

Arkadaşlar, bu hanfendi hakkında, beni uyarmışlardı. İyi niyetli biri olduğum için bir kötülük yapacağına inanmadım. Taa ki bu olay başıma gelene kadar.

Şimdi olduğu gibi o günü hatırlamak beni sinirlendiriyor ve acı veriyor.

Okullar yeni açılmış, çok kalabalık ve yorucu bir gündü. Deniz hanım, iki tane kalemi bana gösterip, bunları saklamamı, patronun özel kalemleri olduğun söyledi.

O sırada çok meşgul olduğum için kendisinin cebime koymasını rica ettim. Onun cebime koyduğu kalemlere bakmadım bile.

Başım o kadar çok kalabalıktı ki, çok sonları müşteriler çekilmiş bizim de eve gitme zamanımız gelmişti. Kardeşim de beni almaya gelmişti. Birden bir ses.

Patroniçe bağırıyordu. "Kalemlerimi kim aldıysa versin" diyordu.

Kalemlerin cebimde olduğunu unutmuş, habire ortalığı topluyordum. Hırslı hırslı yanıma geldi. Kendinden emin bir sesle; "Kalemleri sen mi aldın?" Hiç hatırlamıyordum.

Şaşırdım birden. "Hayır! hayır, efendim. Kalemlerinizi ben almadım." "Seni hırsız! Bir de inkar ediyorsun, çıkar cebindekileri" demez mi? Elim kolum birbirine bağlandı. Cebime baktık, evet cebimdelerdi.

Ne işi vardı cebimde ve ne zaman girdiler. O an hatırlayamadım. Tuzağa düşürmüştü beni. Nasıl çıkacağım bu işin içinden. Bu yaşıma kadar kimsenin bir iğnesine bile tenezzül etmedim.

Önüme mücevherleri dökseler dönüp bakmam, iki kaleme mi tenezzül edecektim. Çevremde dürüstlüğüm ve gerçekçiliğim ile sevilirim.

Ah Deniz hanım ah! Nasıl da rolünü iyi oynamıştın. Beni hırsız yaptın ya! Pes doğrusu.

Bütün bunları nasıl planladın? Nasıl becerdin? Sen büyük bir oyuncusun. O önlüğü zaten dükkanda bırakıyoruz.

Almış olsam, "sen cebime koy" der miydim? Nasıl inkar ediyorsun.

Patroniçeyi de hırsız olduğuma öyle bir inandırmıştı ki, bana, "sen bundan sonra depoda çalış" diyordu. Ah kafam ah!...

Beni uyarmışlardı. Bu çirkin iftirayı nasıl sileceğim. O gün bayılıp merdivenlerden yuvarlanmışım.

Arkadaşlar beni teselli etmeye çalışıyorlardı. Deniz hanım görevini başarmış gibi sırıtarak dışarı çıktı.

Üzgün, bitkin ve yorgundum. Kardeşim koluma girdi ve eve doğru gitmeye başladık.

Haftalığımızı almamıştık ve paramız da yoktu. Kardeşimle ikimiz zorlukla geçiniyorduk. Onun bu mahzun hali beni çok üzüyordu.

Sabah kalkıp işe gitmek için yola koyuldum. Haftalığımı alıp işten ayrılmak istedim. O kadar çok yağmur yağıyordu ki, sırılsıklam olduğumun farkında bile değildim. O caddeden kimbilir kaç kez geçmişimdir.

Birden başımda bir şemsiye. Orta yaşlı bir adam. Sanki rüya görüyordum.

"Hadi gel, hasta olacaksın. Cafe'de sıcak birşeyler iç" diyordu.

O kadar dolmuşum ki, biri dokunsa hemen oracıkta oturup ağlayacaktım.

Kafamı kaldırıp adamın yüzüne öyle dolmuş bir şekilde baktım ki, içimden bir ses bu adamcağıza güven diyordu.

Başka da çarem yoktu. İyi insanlar da varmış. Sıcak bir sahlep içtim, kendime geldim. Başımdan geçenleri anlattım. Güçlü olmamı toparlanmamı söyledi. "Sen daha toysun, kimbilir daha neler gelecek başına" dedi. Onun için, "uyanık ol, kimseye güvenme, bu kişi baban dahi olsa.

Burası İstanbul öğreneceğin daha çok şey var" dedi.

Bu güzel nasihatler için teşekkür edip oradan çıktım. Haftalığımı da onlara hediye ediyorum ki, kalem alsınlar.

Para onları yoldan çıkarmıştı. İnsanlıktan haberleri bile yoktu.

Rumuz: KÖYLÜM
İSTANBUL

BAŞTARAFI 13. SAYFADA

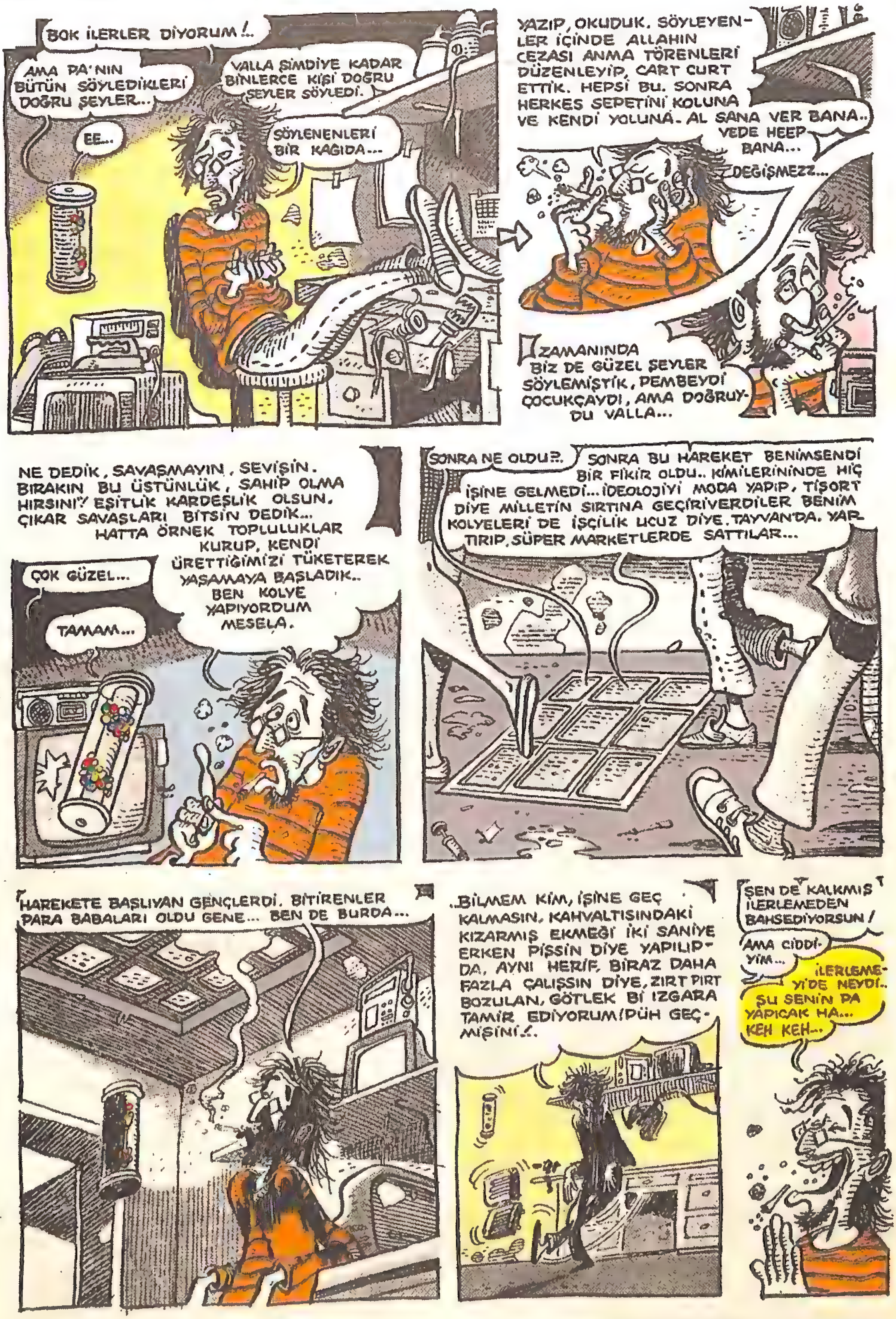

DEVAMI ARKA SAYFADA

DEVAMI KARŞI SAYFADA

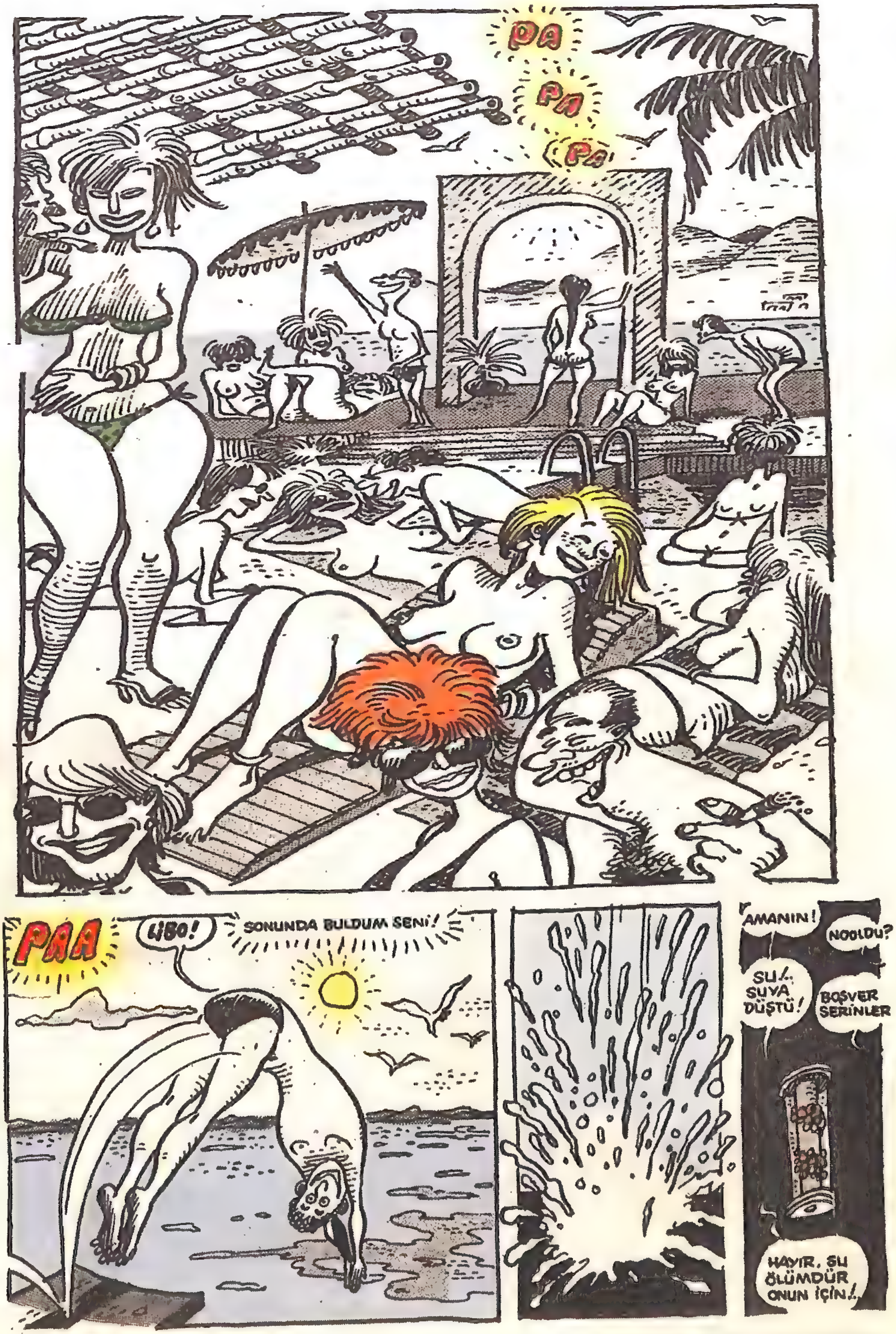

DEVAMI ARKA SAYFADA

DEVAMI KARŞI SAYFADA

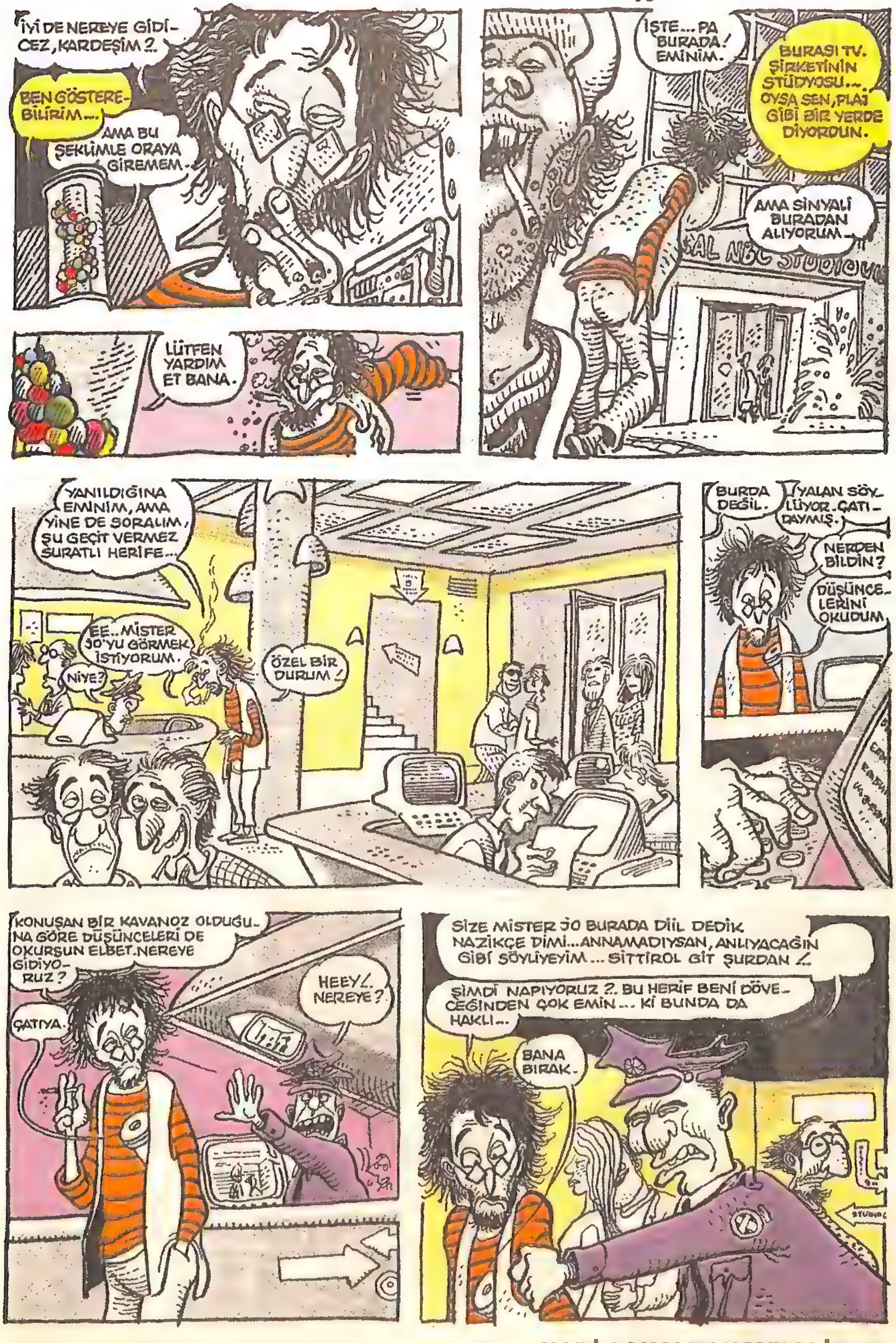

HADİ BAKALIM HAYIRLI İŞLER

Kaleyi içten fethetmenin yolları...

Onları tavlamak o kadar kolay ki

Hayatınızın kadınını buldunuz. İlişkiniz mükemmel gidiyor. Evlenmeye de karar verdiniz. Ancak ufak bir ayrıntı var; müstakbel kayınpeder ve kayınvalidenizle tanışmadınız. Görücüye çıkacağınız gün de gelip çattı. İşte İngiliz psikoloji uzmanı Heidi Muller'den müstakbel damat adayları için tanışma gününü kazasız belasız atlatmak, kayınpeder ve kayınvalideyi "tavlamak" için hayati ipuçları...

İşe annesinden başlayın...

Hem anne hem de babayı etkilemeniz şart. Ama anne, bu yolda sizin en iyi ittifakınız olacaktır. Babalar ise damat adaylarını kabullenmekte her zaman güçlük çeker. Her kadın iltifatlardan hoşlanır. Annesine mutlaka ne kadar genç göründüğünü hissettirin. Örneğin elbisesinin ne kadar yakıştığından, saçının ne kadar hoş bir hava kattığından söz edin. Yaşını sorun ve siz de onu en az 7-10 yıl daha genç zannettiğinizi söyleyin. Tabağınıza koyduğu yemeği bitirin. Yemeğin ne kadar lezzetli olduğunu söyleyin.

Babayla samimi olmayın...

Sevgilinizin babasıyla arası nasıl olursa olsun siz aradaki mesafeyi koruyun. Hemen birlikte birşeyler yapmak, balığa gitmek gibi konulara girmeyin. Fazla şakacı olmayın. Özellikle sevgilinizle ilgili espri yapmayın. Babayla meslektaş olsanız bile bütün gece iş konuşmaktan kaçının. Müstakbel kayınpederinizle maçlardan, yaptığı sporlardan bahsedin.

Asla eli boş gitmeyin...

İlk tanışma, doğum günü, bir kutlama ya da benzer bir özel günde olacaksa mutlaka bir hediye götürmelisiniz. En uygun hediye bir buket çiçektir. Günün anlamına göre bir şişe kaliteli şarap ya da bir paket çikolata da iyidir. Ama bundan önce sevgilinize mutlaka babasının alkol problemi ya da annesinin diyabet hastası olup olmadığını sormayı unutmayın!..

Asla paniklemeyin...

Konuşacak konu bulmakta güçlük çekerseniz sorular sorun. Örneğin "Kızınız bana amatör ressam olduğunuzu söyledi. Sergi açmayı düşünüyor musunuz?" diyebilirsiniz. Bu hem sevgilinizin size ailesinden bahsettiğini, hem de sizin bunları unutmadığınızı kanıtlar. Onların da size uzunca bir soru listesi olacaktır. Panik olmayın, saygılı ve sakin bir cevap verin. Unutmadan ellerinizi sevgilinizden uzak tutun. Bu hem kibar olduğunuzu, hem de sevgilinize ve ailesine karşı saygı duyduğunuzu gösterir.

MİZAH ÖYKÜSÜ

SEVGİLİM NALAN

Akşam okul dönüşü. Çocuklar top oynuyor.

-Niye? Yine aynı şeyi yapıyor. Nalan'ın beni sevmesi zoruna gidiyor.

-Saçma işte. Seninkisi gelin güvey olmak. Derste defterini gördüm. Şiir yazıyordu.

-Ne var bunda.

-'Mehmet Ali' var.

-Nasıl yani?

-Şiirin baş harflerinden "Mehmet Ali" oluyordu.

-Hadi yaa... Belki o yazmamıştır.

-Saçma oğlum. O kız seni sev-mi-yor. Acaba dediği doğru olabilir miydi? Oysa ben, onunla ileriyi düşünüyordum. Gerçi o bunu bilmiyordu.

-Nah sevmiyor. Bugün İstiklal Marşı'nda yanıma geldi, görmedin mi?

-Geldi de ne dedi sanki!

-"Pardon" dedi geçerken.

-Geçerken haa...

-...

-Hah hah haa geçerken haa, geçerken... Selim ölümsün yaa. Hadi sana iyi akşamlar. Yarın görüşürüz, geçerken ha, hah, hah, haa... Boğazımdaki yumruk izin verse, "görüşürüz" diyecektim. Mahellenin köşede ayrıldık. "Aşk limoncusu en iyi arkadaşım" yukarı çıkarken, kahkahaları da ayyuka çıkıyordu. Donmak tabir edilebilir bir şekilde bir süre ardından baktım moloz arkadaşımın. Sonra cetvelim yere düştü, tansiyonumla beraber. Saldım yokuştan aşağı kendimi. Aklımda Nalan. Çocuklar top oynuyordu.

-Seliiim, Seliiiim. Sanırım annem çağırıyor. Bu mikrofon yutmuş ses başka kim olabilirdi.

-Ne var?

-Tut şu parayı. İki ekmek al. Mandalı da geri getir.

-Tamam tamam at.

Kitapları merdivene bıraktım. Hamam'ın köşeyi döndükten sonra, zuladan sigarayı yaktım. Fırına gitmeyi hep sevmişimdir. Çünkü Ruşen Dede'nin evinin önünden geçmek için sebeptir. Nam-ı diğer "Deli Ruşen". Birkaç kez onunla konuşmuştum, ses tonu, bakışları ona neden DELİ RUŞEN dediklerini anlatır gibiydi. Onun evinin önünden hep aynı koku gelirdi. Çok saçma ama bu koku hep bana bozulmuş etle rutubet kokusunun karışımı gibi gelirdi. Bahçesinde yine o adını bilmediğim garip çiçekler vardı. Her zamanki gibi koca evin bana en gereksiz gelmiş olan odasının ışığı yanıyordu. Otuz yılı aşkın yalnız yaşarmış. Eve gelirken her gece yanında orospu olurmuş. Sonra gecenin bir yarısı kadını döve döve sokağa atarmış. Böylesi onca şeyi mahalle halkından hep duyardık. Öyle ki anneler çocuklarını uyuturlarken "uyu yoksa seni Deli Ruşen'e veririm" diye korkuturlarmış. Onun evinin önündeki akşam, bizim mahalledeki akşama hiç benzemezdi. Orda akşam sanki hiç sabah olmayacakmış gibi çökerdi. Çocuklar top oynamıyordu. Ekmek almış dönüyordum. Yine o aynı müzik, yine o pencerenin aralığında, yine o canhıraş nağmelerini zorlama zorlama sokağa dağıtıyordu. "Ben gamlı hazan sense bahar dinle de vazgeç Sen kendine kendin gibi taze bahar seç..."

Birden Nalan'ı hatırladım. Gerçi korkuyordum, hep korkmuşumdur da; ama Nalan korkuyu bile ürkütüyordu. Ve aniden içimde anlayamadığım birşeyler oldu. Sanki birşeyler sökülüyor, sökülenler başka bir şekilde bir yerlerle bütünleşiyordu... Düz kontak gibi... Eve biraz geçmiştim henüz ve aniden dönüp Ruşen Dede'nin evine doğru koşmaya başladım. İnanamıyordum, nasıl kararlıydım, oysa küçükken bu evin önünden dahi geçerken, korkudan ağlamamak için kendimi zor tutar, bu evi yapan gudubet müteahhite bile küfür ederdim. Adımlarımın hızı yükselirken herşeye sebep olan müziğin sesi de yükseliyor ve beynimdeki ışık tasvirsizlik boyutlarını ısırıyordu. Aslında ben emindim ki, Ruşen Dede herşeyi biliyordu. Koştum, koştum ve elimde ekmekle bahçeye daldım. Tanrım meğer o iğrenç koku o tiskinç çiçeklerden geliyormuş. Evet korkuyordum ama denemiştim ya korkunçtan daha ürkünç güzeldi Nalan'ın yeşil gözleri. Nefes seslerim kendisine vurulmasına şaşıran kapının "tok tok"larıyla karışıyordu. Ve kapının ardından Ruşen Dede'nin ayak sesleri gelirken fonda mizansen gereği gece karanlığı vardı. Çocuklar kesinlikle top oynamıyordu. Kapı olması gerektiği şekilde yavaş yavaş gıcırdayarak açıldı. Deli Ruşen karşımdaydı. Gözleri ölüm öncesi staj yapar gibiydi; ama Nalan'da aklımı yer gibiydi. Bende kaskatı kesilmiş gibiydim, ama sanırım konuşacaktım. Demiştim ya o herşeyi biliyordu işte. Onun şaşırmaması ben şaşırtırken Ruşen yavaşça elini elimdeki ekmeğe uzattı ve annemin hep guduk dediği kısımdan kopardı. Ve ardından ekmeği miadı dolmuş takma dişleriyle yemeğe çalışırken, tozlanmış sesiyle;

-Ne var? dedi.

-Ruşen Amca, şey Ruşen Dede, onu seviyorum, dedi.

-Git ona söyle dedi.

-Ama yapamam olmaz, dedim.

-Olmaz deme, olmaz olmaz dedi. Ve sanki kocaman bir felsefe kitabının son notasıymış gibi kapıyı yüzüme vurdu. "Olmaz olamaz". Kelime bazında birbirine yinelermiş basitliğinde görünün bu ileti bazılarının dediği gibi "hayatın devinimini" kastediyordu aslında. O günlerde, bu garip ileti için böylesi okkalı bir tanım çıkarmasamda, kocaman şeyler anlattığım farkındaydım. Çocuklar rüyalarında top oynuyordu. Bazı şeyler abartılmayı hakeder. Yatağa yattığımda Nalan yastığımdan daha yakındı sanki. Bütün gece kolaj rüyalar gördüm. Uyuz arkadaşımın yüce aşkım için söyledikleri, Deli Ruşen, iki ekmek, babam çiçekler, bozulmamış et, olmaz olmaz ve her geçiş sırasında Nalan'ın kaçamak yeşil gözleri. Sabah uyandığımda, aklımdaki güneşi dahi eriten ışığın sayesinde, çevremdeki çoğu şeyin bir zamanlar "olmaz" olduğu halde, bugünün "olur"ları haline gelebildiklerini düşündüm. Hatta buna inandım. Ama sanırım biraz kafam karışmıştı. Herkes erken uyandığım için, kahvaltıyı, reçelli bayat ekmek ve ayranla yaptıktan sonra babamın traş köpüğüyle dişlerimi fırçaladım ve takım elbiselerimin altına spor ayakkabılarımı giyerek evden çıktım. Sonra öğrendik ki, benim Nalan'ı ne kadar sevdiğimi bilmeyen babasının İzmir'e tayini çıkmış. Aklımı yakan, güneşi yıldıran umut ışığım bir çay kaşığı suda sönmüştü. Ve Nalan beni hiç bilmemişti. Şimdileri Ruşen Dede'yle aynı şarkıyı dinleyip içiyoruz. İki aşk meczubu olarak ara ara iç çekip, hiç konuşmuyoruz. İçerken ben, Ruşen Dede'nin kimseye yazdığı mektupları okuyorum. Bazen de "aşkın tayini çıkar mı Ruşen Dede be" diyorum. Bir mektubunda Deli Ruşen şöyle saçmalıyor: "Ağıldaşan mevsimler ısıttım yürek sevgisiyle, tavşan kanı kıvamı. Azdı belki yağmur bulutumuz; ama bizim açıldı mı ardından güneş çıkan beyaz pamuklarımız vardı. En ölümsediğim günlerde bile umudu yeşerttim belki sararmaya yüz tutmuşken. Ağlanası bir gün yaşarken, ben hep toprağın torunlarını, belki sarı gülleri düşledim. Olsun. Herkese ve herşeye aykırı olsa da seni seviyorum."

Ondokuzmayıs Lisesi 1949 Ruşen Pencereden dışarı baktım, çocuklar topu patlatmıştı.

Murat Can KIBIROĞLU / ERZURUM

MİZAH ÖYKÜSÜ

AŞIĞIM

Uyuyorsun şimdi üşüme bebek. Düşlerde kal. Dudaklarının çiçek açtığını hiç söylemedim sana. Gözlerinin deniz doğurduğunu da. Bir noktadan sonra yola çıktık seninle. Yürüyoruz bebek, sen uyuyorsun. Düşlerde kal bebek. Boram olduğunu gör. Fırtınam olduğunu gör, adının ilk harfini yazdım. Bir ağaca kalp kazıyarak. Ağacı bekliyorum şimdi, küfür yazmayalar diye. Ağaç büyümez yoksa. Sevginin, barışın timsali beyaz bir güvercin konar pencereme. Tükürtmedim kanadına asla... Uçsun istedim daim... Sen geldin ya bebek, sen geldin ya dost. Birkaç dünya daha kurdum kendime. Birkaç bahar daha buldum eylül içinde. Uyuyorsun ha... Seni arkadan kocaman bir orman fotoğrafınla sevdim. Gözlerini kapatmıştın. Bir dilek diliyordun bana kalırsa, güneş yüzünü aydınlatıyordu. Yağmur yağıyor, yağmuru sevmedin, sevmediğine yanarım. Bırak kirpiklerin kuru kalsın, yollara inme dost. Bırak ıslanma. Gel sen kaldırımlardan yürü. Bir metal yığınında kanını tanımaktan ve kanının son pıhtılaşmasına şahit olmaktan korktum hep. Yeryüzü aşkın yüzü olmalı, sen yanımda kal.

Bak yine ellerin ellerimde, bak yine gözlerin gözlerim. Seni seviyorum yaşam, seni seviyorum gökyüzü, seni seviyorum ırmak, seni seviyorum dere. Sen ki dünyam yamanken, arzımda deprem, semamda kan varken geldin. Bir diyardan kaçmak, dik bir yardan uçmak üzere iken geldin, aynı ekmeği bölüştük. Sensiz içtiğim sudan utandım. Sen uyuyorsun şimdi. Üzerini örtüyorum, şiirler yazıyorum adına. Ne sen duydun, ne kimseler bildi. Yıldızlara bakıyorum, ayın doğuşunu izliyorum. Sen de bilirsin bir başkadır benim köyümde gecelerin efsunu. Kış akşamlarının hüzünlü bir şarkıyla başladığını sen de bilirsin. Rüzgarların ritmik dansını, sonra cinlerle perilerin dansını. Sen de bilirsin kar üstünde çektiğimiz halayları.

Uyu bebek, düşlerde kal... Bilmiyorum senin bu sevdanla ve bu sevdanın sevdasıyla hangi kör sokakta, hangi kör bıçakta, hangi hain kurşunla can vereceğim. En zor anımda elini avuçlarımın içinde bulmaktır amacım. Acılı bir gün başlangıcında başlayan iri gözlerini görebilmek. Anam sevmedi seni hiç. Ve seni sevdiğimi kimseler sevemedi. Ben seninle cirit attığım buğday tarlalarını, bozuk yolları, boynuna taktığım papatyadan bağları sevdim. Seni sevmek suçtu bu bozkır ovasında onlara göre. Oysa onurdu bana seni sevmek. Yanıbaşımda bir saksı Afrika menekşesinin suya olan ihtiyacı kadar seni sevmek ihtiyaçtı. Seni sevmek bana. Sen tek rengimsin biliyorsun, geldiğin yerlere gitme olur mu? Bu sıkışmışlık, bu boyutsuzluk ve çepeçevre kuşaltılmışlık boğuyor beni. Nefesini özlüyorum gözlerin gülümsemenin emaresini, kokusunu... Bahar sabahı çiğ damlası kokunu...

Seni yokluğun ve kimsesizliğin kıskacında buldum. Seni sokaklarda buldum dost, bebektin. Az çalmadım elden süt. Bu sana helaldi, bana vebaldi... Şimdi uyuyorsun dost... Hala bebeğimsin, hala sevdiğimsin. Yüreğinde cemreler var yüreğime inen. Yüreğin nevruz var, yüreğinde deniz... Yüreklimsin. Ve ben senden önce ölmeliyim. Dağları taşırım da cansız bedenini taşıyamam. Bin kere ölürüm sensiz... Sensiz yaşayamam. Yokluğun hain, yokluğun zalim, yokluğun soğuk ve ben yaşarken seni hapsetmemeli toprağın altında bir koğuk. Uyu yüreği güzel dostum, düşte kal geç uyan. Kardeş kardeşi vuruyor, geç uyan.

Sevgiler nerede, umutlara çekilmiş bir koyu perde, sen geç uyan bebeğim, geç uyan inci dişlim. İnsan insana sırt dönmüş, para yar olmuş insana. Biraz daha uyu düşte kal. Üşüyor musun bu arada ciğerim? Diş bilerim seni üşüten ayaza. Ellerini alıyorum avuçlarıma, tanırım gözüm kapalı iken seni ellerinden. Tanıyamazsam utanırım, Temmuz kadar sıcak ellerin, Temmuz böylesi yakamaz beni. Ben seni ellerinden tanırım, kapalı iken gözlerim. Zira bozkırda elin elime yasak, çünkü elim eline tutsak, çünkü aşk dedim senin varlığına. İnsanda bulamadığım vefana, sadakatine, aşk dedim. Gitmeyişine, terk etmeyişine, beni o kara gözlerinle dinleyişine aşk dedim. Adım çıksa da memleketimde KÖPEKLE geziyor, köpekle konuşuyor, diyerek aldırmadım fidanım. Sen bir köpektin evet, ama aşkı yaşamayan, aşkı bana yaşatmayan insanlara inat aşkı yaşattın bana. Aşk olsun sana yiğidim...

Aşka boyadın beni, aşk olsun sana yiğidim... Aşkın daim olsun bebeğim... Aşk yürürlükten kalkmadı hala... Uyan bebeğim, seni seviyorum, soyundu çam ağaçları, soba dumanı boğarken bu bozkır ellerini ve ben sığınırken topraktan bir duvar arkasına, sen ol yanımda... İnsanlar kaça dursun dört tekerlekli hayatları ile bir şehirden bir şehire. Biz seninle çamların soyunmasını seyredelim. Yine halay çekelim karlar üstünde, karlar altında. Bir kez daha bak gözlerimle fidanım... Bana beni sevdiğini bir kez daha söyle...

(Sevgili köpeğim Fidan'a ithafen)

İbrahim ŞAŞMAZ
KARAMAN

KÖLE Mİ MÖLE Mİ?

Bilmem seyir ettiniz mi? Bir zamanlar televizyonda Köle İzaura adlı bir serial film oynuyordu. Filmin mevzuu şuydu: Ne idüğü belirsiz bir köle efendisine karşı geliyor ve bir Allah'ın kulu çıkıp da bu keşmekeşe dur demiyordu. Herkes sözleşmişçesine şaşı İzaura'dan yana çıkıyor. Efendim, İzaura yaşadığı hayattan şikayetçi ise neden köleliği seçti. Boy pos, çehre ne ararsanız onda. Sayın Leonsiyo ise İzaura'ya talip. İzdivacı kabul etse de o yeşil pancurlu, saray misali eve yerleşse fena mı olur. Yuvasının kadını olsa, mini mini Leonsiyolarını büyütse günaha mı girer? İzaura hanım üstelik evinde bir dolu halayık olacağı için de pek yorulmaz. Bu bay Leonsiyo için de hayırlı olur. Adamcağız yalnız ve kederli. İlk eşi Malvinayı kaybetmesi haliyle onu pek de sarstı.

Bu acılı adama elimizi uzatalım. Onu şişko Canuveria ve diğer menhus insanlardan, yüzleri gibi yürekleri de kara bu mezar kazıcılarının şerlerinden komplolarından koruyalım. Türk basketbolunu telef eden zenci basketbolcuları topraklarımızdan kovalım. Şarkıcı İbrahim Şirin'in tivi de boy göstermesine engel olalım. Haydi...

ZALİM

Bir hata edipte sevmişim meğer
Zalimsin aşkıma vermedin değer.
Vicdanın sızlar da ağlarsan eğer
Çok geç kaldığını sen de bilirsin.
Taşsız bir mezarda bulursun beni
Boşuna ağlayıp da üzme kendini.
Bağırma ruhum duysa da sesini
Ölüler konuşmaz sen de bilirsin.
Hüzün kaplasa da taştan kalbini
Katilsin öldürdün seven birini
Allah'a yalvarıp açma ellerini
Kötüler af olmaz sen de bilirsin.

Halil GÜNBEYİ
SİİRT

İSTİYORSAN

Sevilen doğmaksa
Katlanılan ağlamak olmalı

Sevilen yürümekse
Katlanılan düşmek olmalı

Sevilen konuşmaksa
Katlanılan susmak olmalı

Sevilen okumaksa
Katlanılan çalışmak olmalı

Sevilen yaşamaksa
Katlanılan çile olmalı

Sevilen bir gül ise
Katlanılan diken olmalı

Sevilen sevgili ise
Katlanılan naz olmalı.

Sevilen özgürlükse
Katlanılan mapus olmalı.

Sevilen topraksa
Katlanılan ölüm olmalı.

Hasan ÇOBAN
ADANA

SONUNDA

Bilmiyorum nasıl anlatsam
Keşke söyleyebilsem bu basit sözcüğü
Hani Mecnun'un Leyla'ya söylediği
Ferhat'ın Şirin'e, Kerem'in Aslı'ya söylemek
istediği
Ya da babalarımızın evlenmek için
annelerimize söylediği gibi...
Birşey söylemek istiyorum sana.
Ama dilim nankörlük yapıyor bana,
söyleyemiyorum.
Aslında çok basit bir kelime bu.
Ama düğümleniyor boğazıma ondan yukarı
çıkmıyor
Yok olmuş yıldızlar bu gece diyorsun.
Aslında orada olduklarını sen de biliyorsun.
Hani bazen böyle birşey yok diyorsun ya.
Var olduğunu bildiğin halde.
İşte böyle birşey söyleyemediğim
Anlatamadım değil mi?
Allah kahretsin! Yine anlatamadım değil mi?
Sana aşık oldum
Deliler gibi sevdiğimi.
Yazıklar olsun bana
Ne! Nasıl?
Aman Allah'ım!
Oh be sonunda kurtuldum işte.

Mahmut KORKMAZ
ERZURUM

ARAYIŞ

Kaf Dağı'nın ardında...
Yağmur damlasında...
Tanyerinin mistik atmosferinde...
Yıldızların büyüsünde...
Kar tanelerinin arasında...
Bir camın buğusunda...
Aşkın haşmetli ateşinde...
Sevgilerin gölgesinde...
Bir nefeslik sigara dumanında...
Arıyorum...
Hayatın her gizeminde...
Bir yudum mutluluğu.

Mehmet KAHRİMAN
KONYA

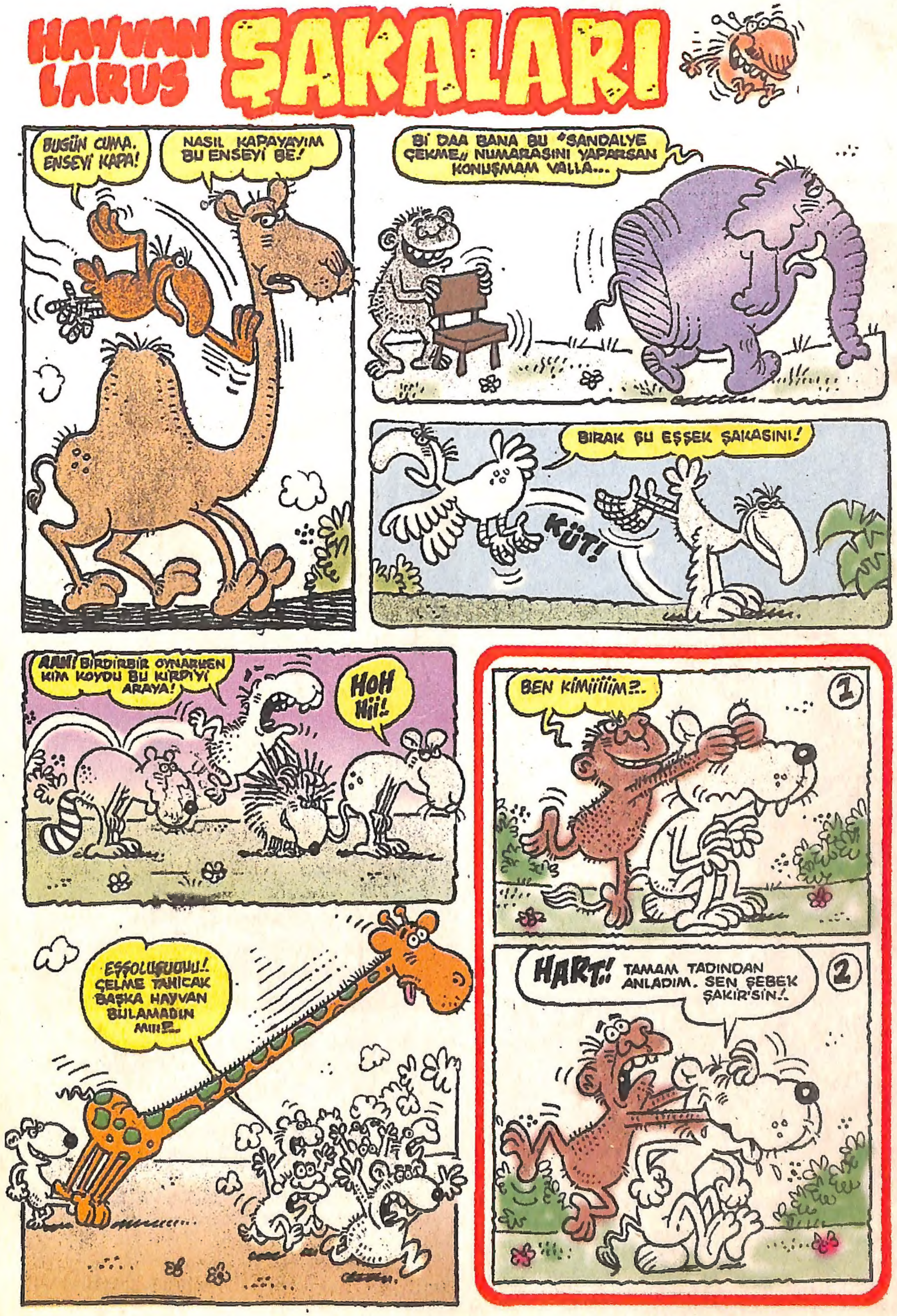

SON ZIPIR Aylık Mizah Dergisi ● İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazişleri Müdürü: M. Emin Büyüktatlı ● Y.Y.: Halkalı cad. 245 Sefaköy-İstanbul ● İLBAS İleri Basın ve Yayın Endüstrisi A.Ş. ● Basıldığı yer: Çağdaş Yay. ve Tic. A.Ş. Halkalı cad. 245 Sefaköy-İstanbul ● Dağıtım: BİR-YAY Dağıtım A.Ş.

Kadın gözüyle erkek

Her iki cins arasında da çok büyük farklar var... Bakmayın siz kadın ile erkek eşittir tafrasına. İşte size, her iki cins arasındaki komik farklar...

DÜNYAya gelecek bebek eğer erkekse hamilelik ve doğumla ilgili sorunlar çok daha yoğun biçimde yaşanıyor. Ayrıca erkek bebekler, kızlara oranla daha sinirli olup, daha çok bağırıp çağırıyor ve ağlıyor.

KADINlar erkeklere oranla daha cesur oluyor. Dişçiye gitme konusunda erkeklerden çok daha titiz davranıp, kontrolden geçmeyi ihmal etmiyorlar. Erkekler ise ancak ağrılar dayanılmaz bir hal alınca dişçi koltuğuna oturuyor.

YOĞUN bir caddede yürürken, bir kadının yanından geçen erkek, farkında olmadan vücudunu ona doğru çeviriyor. Kadın ise ters tarafa dönmeye meyilli oluyor. Çoğu kez de bilinçsiz olarak göğüslerini kollarıyla kapatıyor.

İLKOKUL öğretmenlerinin büyük bir bölümünün kadın olmasına rağmen, üniversitede bu durum ters oluyor ve erkek öğretim görevlileri çoğunluğu alıyor.

KİBRİTi kadınlar dışa doğru, erkekler ise içe doğru çekip yakarlar.

KADINların ömrü erkeklerden daha uzun oluyor. Bölgelere göre bu farklılık 6 ila 7 yıl arasında değişiyor.

Bir kadın, bir erkek. Her ne kadar kedi ile köpek gibi birbirlerine düşman ama, birbirlerinden de asla ve asla ayrılmıyorlar...

ORTALAMA olarak bir erkek, hergün daha fazla vaktini kitap okumaya ayırıyor. Ama genelde kadınlar erkeklerden daha fazla kitap okuyorlar.

YÜZME, kısa mesafe koşuları, uzun ve yüksek atlama dallarında bütün rekorlar erkeklere aittir.

ERKEKlerin ses telleri kadınlara oranla daha uzun ve gırtlakları da kadınlara oranla yüzde 30 daha büyük.

CİNSİYET belirlemede söz sahibi olan erkek spermleri. Kadınların bu konuda hiçbir önemi ve rolü yok...